

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សេចក្តីព្រាង

ច្បាប់

ស្តីពី

កម្មវិធីបង់

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.—

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់អំពី វិធាន លក្ខខណ្ឌ នីតិវិធី និង ដំណើរការក្តីក្រុមធននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២.—

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងផ្តល់នូវការទូទាត់ ឬការសងជាសមូហភាព តាមលំដាប់ និងត្រឹមត្រូវតាមសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលដោយយកទ្រព្យ សម្បត្តិរបស់កូនបំណុលមកទូទាត់ ឬសង និងផ្តល់នីតិសម្បទាដល់អាជីវកម្ម របស់កូនបំណុល កាលណាភាគីដែលមានផលប្រយោជន៍យល់ថាសមស្រប ។

មាត្រា ៣.—

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះពាណិជ្ជករ និងនីតិបុគ្គល ដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៤.—

ពាក្យបច្ចេកទេសដែលប្រើប្រាស់នៅក្នុងច្បាប់នេះ មានន័យដូចខាង ក្រោម ៖

១- ក្រុមធន សំដៅដល់ស្ថានភាពរបស់ពាណិជ្ជករ ឬនីតិបុគ្គលមិន អាចទូទាត់សងបំណុលបាន ហើយត្រូវបានប្រកាសបញ្ជាក់ដោយតុលាការ ។

២- សិទ្ធិលើបំណុល សំដៅដល់សិទ្ធិទទួលការទូទាត់សងពីកូនបំណុល ឬការទូទាត់ពីទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុលដែលកើតមានឡើងមុនពេលបើកសំណុំ រឿងក្រុមធន ដោយមិនគិតថាសិទ្ធិលើបំណុលនោះមានលក្ខខណ្ឌមិនទាន់ទូទាត់ បាន ឬមានភាពបន្ទាន់ឡើយ លើកលែងតែច្បាប់ចែងច្បាស់ថាជាសិទ្ធិលើបំណុល ខាងរដ្ឋបាល ។

៣-ក្រុមហ៊ុនមូលធន សំដៅដល់ក្រុមហ៊ុនទទួលខុសត្រូវមានកម្រិត រួមមានក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកម្រិត និងក្រុមហ៊ុនមហាជនទទួលខុស ត្រូវមានកម្រិត ដែលបង្កើតឡើងតាមច្បាប់ស្តីពីសហគ្រាសពាណិជ្ជកម្ម ។

៤-ថ្លៃចំណាយក្នុងសំណុំរឿង និងថ្លៃចំណាយក្នុងការបន្តសំណុំរឿង សំដៅដល់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ថ្លៃចំណាយ និងប្រាក់បំណាច់ថ្លៃឈ្នួលនិងការចំណាយ របស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ។

៥-តុលាការ សំដៅដល់តុលាការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាហើយ មានយុត្តាធិការលើសំណុំរឿងរ៉ាវធនតាមអំណាចនៃច្បាប់នេះ ។

៦-ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ : សំដៅដល់ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិទូទៅ ឬ ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិមានកម្រិតដែលបង្កើតឡើងតាមច្បាប់ស្តីពីសហគ្រាស ពាណិជ្ជកម្ម ។

៧-បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធ សំដៅដល់ ÷

ក-ម្ចាស់ភាគហ៊ុន អភិបាល សហកម្មសិទ្ធិករ ឬអ្នកចាត់ចែង ការរបស់កូនបំណុល ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលមិនមែនជារូបវន្តបុគ្គល

ខ-សហព័ទ្ធរបស់កូនបំណុល ឬសហព័ទ្ធរបស់ម្ចាស់ភាគហ៊ុន អភិបាល សហកម្មសិទ្ធិករ ឬអ្នកចាត់ការរបស់កូនបំណុល ក្នុងករណីដែលកូន បំណុលមិនមែនជារូបវន្តបុគ្គល

គ-បុព្វញ្ញាតិ ឬបច្ឆាញ្ញាតិរបស់កូនបំណុល ឬរបស់បុគ្គលដូច បានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច ក និងចំណុច ខ ខាងលើ

ឃ-សហព័ទ្ធរបស់បុគ្គលដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច គ ខាង លើ

ង-កូនបង្កើតរបស់សហព័ទ្ធរបស់កូនបំណុល ឬរបស់បុគ្គល ណាមួយដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច ក ដល់ចំណុច ឃ ខាងលើ

ច-បុគ្គលដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច ក ដល់ចំណុច ង នៃ មាត្រានេះកាន់កាប់ភាគហ៊ុនច្រើនជាង ៥% (ប្រាំភាគរយ) នៃភាគហ៊ុន ឬជា អភិបាល ឬជាអ្នកចាត់ចែងការ

ឆ-ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ដែលបុគ្គលដូចបានរៀបរាប់ក្នុង ចំណុច ក ដល់ចំណុច ង នៃមាត្រានេះជាសហកម្មសិទ្ធិករ ឬជាអ្នកចាត់ ចែងការ

ជ-នីតិបុគ្គលដែលបង្កើតឡើងតាមច្បាប់បរទេស ដែលបុគ្គល ដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច ក ដល់ចំណុច ង នៃមាត្រានេះ កាន់កាប់ដើមទុន លើសពី ៥% (ប្រាំភាគរយ) ឬជាអភិបាល ឬជាអ្នកចាត់ចែងការ ឬជា សហកម្មសិទ្ធិករ

ឈ-ជនដែលរស់នៅក្នុងគ្រួសាររបស់កូនចំណុល ក្នុងករណី ដែលកូនចំណុលជារូបវន្តបុគ្គល

ញ-រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលតាមមូលហេតុវិជ្ជាជីវៈ ឬ ទំនាក់ទំនងពាណិជ្ជកម្មជាមួយកូនចំណុល បុគ្គលនេះមានលទ្ធភាពប្រើព័ត៌មាន សម្ងាត់ស្តីពីកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម ឬហិរញ្ញវត្ថុរបស់កូនចំណុល

ដ-ម្ចាស់ចំណុលដែលទាមទារពីកូនចំណុល ដែលមានតម្លៃ លើសពី ៥% (ប្រាំភាគរយ) នៃសិទ្ធិលើចំណុលសរុបរបស់ម្ចាស់ចំណុលទាំងអស់ ប្រឆាំងនឹងកូនចំណុល ។

ឆ-ម្ចាស់ចំណុល សំដៅដល់ រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលមាន សិទ្ធិទាមទារសំណងពីកូនចំណុល ឬពីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនចំណុល ។

៩-ម្ចាស់ចំណុលមានកិច្ចធានា សំដៅដល់ម្ចាស់ចំណុលដែលមាន សិទ្ធិលើទ្រព្យដែលកូនចំណុលបានដាក់ធានាកាតព្វកិច្ច ។ ម្ចាស់ចំណុលនេះ មានសិទ្ធិជាអាទិភាពក្នុងការទទួលសំណង មុនម្ចាស់ចំណុលផ្សេងទៀត ។

១០-កូនចំណុល សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែល ក្ស័យធន ។

១១-ការទូទាត់ជំរះ សំដៅដល់បើម្ចាស់បំណុលក្លាយជាកូនបំណុល វិញដោយចៃដន្យ ភាគីទាំង២អាចធ្វើការទូទាត់ជំរះកាតព្វកិច្ចរៀងៗខ្លួនដោយកាត់ កងបំណុលទៅវិញទៅមក ។

១២-គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល សំដៅដល់ គណៈកម្មការតែងតាំង ដោយម្ចាស់បំណុលក្នុងចំណោមម្ចាស់បំណុល ដើម្បីបំពេញការងារតំណាងអោយ ផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុលទាំងមូល ។

មាត្រា ៥. —

- ១-បណ្តឹងឧបាស្រ័យ ឬបណ្តឹងជំទាស់ មិនមានអានុភាពផ្អាកការ អនុវត្តសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការលើបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្រុំយធនឡើយ។
- ២-ប្រសិនបើច្បាប់នេះមិនមានចែងពីបទប្បញ្ញត្តិពិសេសទេបទប្បញ្ញត្តិ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីត្រូវយកមកអនុវត្ត ។

ជំពូកទី ២
ការបើកសំណុំរឿងក្រុំយធន
កម្មវត្ថុ មូលហេតុ និងបណ្តឹង

មាត្រា ៦. —

១-ភាគីដែលមានផលប្រយោជន៍អាចប្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្រុំយធន តាមច្បាប់នេះ ទល់នឹងកូនបំណុលដែលជាពាណិជ្ជករ និងជានីតិបុគ្គល ដូច ខាងក្រោម ÷

- ក-ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬ នីតិបុគ្គលដែលបង្កើត ឡើង តាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ខ-រូបវន្តបុគ្គលដែលមានលំនៅដ្ឋាន និងទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

គ-ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬ នីតិបុគ្គល ដែលបង្កើតឡើង តាមច្បាប់បរទេស ដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ឃ-រូបវន្តបុគ្គលដែលមានលំនៅដ្ឋានក្រៅព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា ដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២-សំណុំរឿងក្ស័យធនដែលបើកតាមច្បាប់នេះទល់នឹងបុគ្គល ឬ ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ដែលបានកំណត់ក្នុងចំណុចទី ១.គ និង ១.ឃ នៃមាត្រា នេះត្រូវអនុវត្តចំពោះតែទ្រព្យសម្បត្តិរបស់បុគ្គល ឬ ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ដែលស្ថិតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងមានទីស្នាក់ការកណ្តាលស្ថិតនៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ទ្រព្យសម្បត្តិខាងក្រោមនេះត្រូវចាត់ទុកថាស្ថិតនៅ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ÷

ក-រូបទ្រព្យដែលស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ខ-ទ្រព្យសម្បត្តិ និងសិទ្ធិលើកម្មសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិផ្សេងៗទៀតដែល តម្រូវឱ្យចុះបញ្ជីតាមច្បាប់ ឬតាមបទដ្ឋានគតិយុត្តិក្តិក្តិនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៣-សំណុំរឿងក្ស័យធនមិនអាចត្រូវបានបើកតាមច្បាប់នេះ ទល់នឹង កូនបំណុល ឬម្ចាស់បំណុលដែលជាបុគ្គលស្ថិតនៅក្រោមវិសាលភាពនៃច្បាប់ស្តី ពីគ្រឹះស្ថានធនាគារ និងហិរញ្ញវត្ថុ ច្បាប់ស្តីពីការធានារ៉ាប់រង និងច្បាប់ស្តីពី មូលបត្រមហាជនឡើយ ។

មាត្រា ៧.—

១-សំណុំរឿងក្ស័យធនប្តឹងដោយកូនបំណុល ឬដោយម្ចាស់បំណុល ម្នាក់ ឬច្រើននាក់ ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចមួយ ឬ ច្រើនដែលមានសុពលភាព និងដល់កាលកំណត់សងដែលមានទឹកប្រាក់សរុប ចំនួន ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន)រៀល គឺជាមូលហេតុនៃការបើកសំណុំរឿង ក្ស័យធនទល់នឹងកូនបំណុលនោះ លើកលែងតែកាតព្វកិច្ចទាំងឡាយដែលនាំឱ្យ

មានបណ្តឹងទាមទារដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៣៦ ចំណុច ៣ រហូតដល់ ចំណុច ៩ នៃច្បាប់នេះ ។

២-រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌អាចសម្រេចកែប្រែចំនួនប្រាក់កាតព្វកិច្ច អប្បបរមា ដែលជាមូលហេតុនៃការបើកសំណុំរឿងក្រុមធនដូចបានចែងក្នុង ចំណុច ទី ១ ខាងលើបាន ។

មាត្រា ៨._

១-បណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្រុមធនអាចត្រូវបានធ្វើឡើងដោយកូន បំណុល ម្ចាស់បំណុលម្នាក់ ឬច្រើននាក់ អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬតំណាង អយ្យការ ។

២-បណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្រុមធនត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរ និងចុះហត្ថលេខាដោយអ្នកប្តឹង ។ បណ្តឹងសុំនេះត្រូវសរសេរបញ្ជាក់ពី ព័ត៌មានដូចខាងក្រោម ÷

ក-ឈ្មោះ និងអាស័យដ្ឋានរបស់កូនបំណុល

ខ-ឈ្មោះ និងអាស័យដ្ឋានរបស់អ្នកប្តឹង

គ-មូលហេតុតាមមាត្រា ៧ នៃច្បាប់នេះ ដែលជាបង្អែកនៃ បណ្តឹង

ឃ-សេចក្តីបញ្ជាក់អំពីកាលៈទេសៈដែលនាំឱ្យមានមូលហេតុ នៃបណ្តឹង

ង-ភស្តុតាងជាបង្អែកនៃបណ្តឹង រាប់បញ្ចូលទាំងរាល់ឯកសារ ភ្ជាប់ដែលអាចផ្តល់ទម្ងន់ដល់បណ្តឹង

ច-បញ្ជីរាយនាមម្ចាស់បំណុលទាំងអស់របស់កូនបំណុលបញ្ជាក់ ឱ្យបានច្បាស់នូវឈ្មោះ អាស័យដ្ឋានរបស់ម្ចាស់បំណុល និងទឹកប្រាក់ដែលគេទាម ទារ ក្នុងករណីដែលសំណុំរឿងប្តឹងដោយកូនបំណុល ។

៣-ការពិនិត្យពាក្យបណ្តឹង ការបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ការដាក់ប្រតិ-
ភោគ លើបណ្តឹងត្រូវអនុលោមតាមបញ្ញត្តិ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

មាត្រា ៩. —

១-ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលលែងមានលទ្ធភាពបំពេញកាតព្វកិច្ចបង់
ប្រាក់ដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៧ ដែលដល់កាលកំណត់អនុវត្ត និងនៅមាន
សុពលភាព ក្នុងរយៈពេល ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទត្រូវសង
កូនបំណុលនោះត្រូវដាក់ពាក្យបណ្តឹងបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹងខ្លួនឯង ។

២-ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលជារូបវន្តបុគ្គល កូនបំណុលនេះត្រូវ
មានកាតព្វកិច្ចធានាឱ្យបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធននេះ ស្របតាមចំណុចទី១
ខាងលើ ។ ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលជាក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬក្រុមហ៊ុនមូល
ធន ផ្អែកតាមករណីនីមួយៗ អភិបាល សហកម្មសិទ្ធិករ ឬអ្នកចាត់ការគ្រប់រូប
ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចធានាឱ្យបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន នេះ ស្របតាម
ចំណុចទី ១ ខាងលើ ។

៣-បុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចដែលចែងក្នុង
ចំណុចទី ២ ខាងលើដោយចេតនា ឬ ដោយការធ្វេសប្រហែសក្តី ត្រូវទទួល
ខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួនចំពោះម្ចាស់បំណុលម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់របស់កូនបំណុល លើការ
ខូចខាតដែលកើតឡើងដោយផ្ទាល់ពីការខកខាននោះ ។ បើកាតព្វកិច្ចធានាក្នុង
ចំណុចទី ២ ខាងលើធ្លាក់ទៅលើបុគ្គលច្រើននាក់ បុគ្គលដែលមានចេតនា
ឬមានការធ្វេសប្រហែសទាំងនេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាផង និងដាច់ដោយឡែក
ពីគ្នាផង ចំពោះការខូចខាតដែលកើតឡើងដោយផ្ទាល់ពីការមិនបានបំពេញកាតព្វ
កិច្ចនោះ ។ បើសំណុំរឿងក្ស័យធននេះត្រូវបានប្តឹងទល់នឹងកូនបំណុល ការខូច
ខាតនេះ ត្រូវរាប់បញ្ចូលជាទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវចាត់
វិធានការក្នុងនាមម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ដើម្បីទារសំណងខូចខាតទាំងនេះ។

មាត្រា ១០.—

តុលាការត្រូវធ្វើពាក្យបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន របស់ម្ចាស់
បំណុល ឬរបស់អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬតំណាងអយ្យការឱ្យទៅកូនបំណុល
មិនអោយលើសពីរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការចាប់ពីថ្ងៃបណ្តឹងនោះ
ចូលដល់តុលាការ ។

មាត្រា ១១.—

១- ចាប់ពីពេលដាក់ពាក្យបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនរហូតដល់
ពេលតុលាការចេញសេចក្តីសម្រេចឱ្យបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន តុលាការត្រូវចេញ
សេចក្តីសម្រេចតែងតាំងអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន តាមពាក្យសុំជាលាយលក្ខណ៍
អក្សររបស់កូនបំណុល ម្ចាស់បំណុល អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬតំណាង
អយ្យការ ។

២- អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវចាត់រាល់វិធានការចាំបាច់ ឬសមស្រប
ដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុល ។ ជាពិសេសបើយល់ឃើញថា
ចាំបាច់ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នអាចដាក់ពាក្យស្នើសុំទៅតុលាការដើម្បីឃាត់ទុក
ទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ ពន្ធរបណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុលមានកិច្ចធានា ឬគ្មានកិច្ច
ធានាដែលប្តឹងទល់នឹងកូនបំណុល ឬទ្រព្យសកម្ម ក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូន
បំណុល ។

៣- រាល់សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការដែលសម្រេចតាមចំណុចទី ១
និងចំណុចទី ២ នៃមាត្រានេះ ត្រូវជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធ និងផ្សព្វផ្សាយ
ជាសាធារណៈតាមសារព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃ ។

ជំពូកទី ៣

សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្រុមយធន

មាត្រា ១២._

១-តុលាការត្រូវបើកសវនាការលើបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្រុមយធន របស់កូនបំណុលឱ្យ បានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបានក្រោយពីបានទទួលបណ្តឹងសុំ ហើយទោះជាក្នុងករណីណាក្តីត្រូវបើកសវនាការមិនឱ្យលើសពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃបានទទួលពាក្យបណ្តឹង ។

២-តុលាការត្រូវបើកសវនាការលើបណ្តឹងសុំ ដែលធ្វើឡើងដោយ ម្ចាស់បំណុល អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬតំណាងអយ្យការ មិនឱ្យលើសពី ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃបានទទួលពាក្យបណ្តឹង ។

៣-កូនបំណុល ម្ចាស់បំណុល អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬតំណាង អយ្យការមានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងសវនាការ ។

មាត្រា ១៣._

១-បន្ទាប់ពីបើកសវនាការលើបណ្តឹងសុំ ប្រសិនបើតុលាការយល់ ឃើញថា បណ្តឹងសុំមានមូលហេតុសមស្របនោះតុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេច ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដើម្បី ÷

ក-បើកសំណុំរឿងក្រុមយធនទល់នឹងកូនបំណុល

ខ-តែងតាំងអភិបាលបណ្តោះអាសន្នតាមមាត្រា១១នៃច្បាប់នេះ

គ-កំណត់កាលបរិច្ឆេទបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ចាប់ពី៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ តែមិនត្រូវលើសពី ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបើកសំណុំរឿង ក្រុមយធន

យ-បញ្ជាក់ពីកាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់ នៃការដាក់ជូនភស្តុតាង
នៃបណ្តឹងទាមទារ ដែលត្រូវមានរយៈពេល៧(ប្រាំពីរ)ថ្ងៃ មុនកាលបរិច្ឆេទបើក
កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។

២-ក្នុងការកំណត់កាលបរិច្ឆេទបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលនេះ
តុលាការត្រូវពិនិត្យថាតើកូនបំណុលបានដាក់ជូនសំណើផែនការសុំសម្របសម្រួល
ដែលកូនបំណុលអះអាងថា ផែនការនោះមាន ឬគ្មានការគាំទ្រពីម្ចាស់បំណុល ។

៣-បន្ទាប់ពីបើកសវនាការលើបណ្តឹងសុំ ប្រសិនបើតុលាការយល់ថា
គ្មានមូលហេតុសមស្របដែលជាមូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងនេះ ឬបើបណ្តឹងនេះធ្វើឡើង
ដោយកូនបំណុល ឬម្ចាស់បំណុល ដោយរួមជាមួយកូនបំណុល គឺជា
ឧបាយកល ឬមានបំណងទុច្ចរិត តុលាការត្រូវសម្រេចលើកបណ្តឹងសុំនេះ
ចោល ។

៤-តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន
ឬលើកបណ្តឹងសុំក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ១៤(ដប់បួន) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់
សវនាការលើបណ្តឹងសុំ ។

៥-កូនបំណុល ឬម្ចាស់បំណុលអាចប្តឹងជំទាស់ចំពោះសេចក្តីសម្រេច
របស់តុលាការ ក្នុងរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃបានទទួល
ដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះ ។

មាត្រា ១៤.—

១-នៅពេលចេញសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់អោយបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន
ឬនៅពេលណាមួយបន្ទាប់ពីការចេញសេចក្តីសម្រេចនេះ តុលាការត្រូវបង្គាប់ឱ្យ
ជំរះបញ្ជីលើអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល ប្រសិនបើតុលាការយល់ថាអាជីវកម្មរបស់
កូនបំណុលពីមុនមិនអាចនឹងមាននីតិសម្បទាឡើងវិញ ហើយមិនអាចមានការ
ឯកភាពលើផែនការសម្របសម្រួល ។

២-តុលាការអាចចេញសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យជំរះបញ្ជីតាមចំណុច

ទី១ ឬតាមការស្នើសុំរបស់កូនបំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ម្ចាស់បំណុល អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬតំណាងអយ្យការ ។

មាត្រា ១៥.—

សំណុំរឿងក្ស័យធនត្រូវចាត់ទុកថា បានបើកនៅកាលបរិច្ឆេទដែលតុលាការចេញសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

មាត្រា ១៦.—

១-សំណុំរឿងក្ស័យធនមិនត្រូវបើកឡើយ ហើយបណ្តឹងសុំត្រូវបានលើកចោលបើទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុល មានចំនួនមិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ធានាការចំណាយក្នុងដំណើរការនៃនីតិវិធី ។

បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ប្រសិនបើមានបុគ្គលពាក់ព័ន្ធណាមួយផ្តល់ប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ជាមុន សម្រាប់ធានាការចំណាយក្នុងការប្រព្រឹត្តទៅនៃនីតិវិធី ។

២-បុគ្គលដែលបានផ្តល់ប្រាក់ជាមុនតាមចំណុចទី១ កថាខណ្ឌទី២ អាចទាមទារយកប្រាក់នោះវិញក្នុងរយៈពេល ៥(ប្រាំ) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីពេលបានផ្តល់ប្រាក់ពីរូបវន្តបុគ្គលដែលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងនីតិវិធីបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹងកូនបំណុល នៅពេលដែលមានបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។ ក្នុងករណីដែលមានវិវាទទាក់ទងនឹងបញ្ហាដែលថា ជននេះមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ជននោះត្រូវផ្តល់ភស្តុតាងថាខ្លួនមិនបានខកខានក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចទេ ។

មាត្រា ១៧._

១-នៅពេលបដិសេធបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ដោយសារ បណ្តឹងសុំនោះគ្មានមូលហេតុសមស្រប តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ ឱ្យអ្នកប្តឹងចេញសងកូនបំណុល ឬម្ចាស់បំណុល នូវថ្លៃចំណាយផ្លូវច្បាប់ទាំងអស់ ដែលភាគីទាំងឡាយបានចំណាយក្នុងការចូលរួមក្នុងបណ្តឹងសុំនេះ ។

២-បើតុលាការរកឃើញថា បណ្តឹងសុំនេះធ្វើឡើងដោយមានឧបាយ កល ឬបំណងទុច្ចរិត ឬដោយចេតនាទំលាក់កំហុសទៅលើកូនបំណុល ឬម្ចាស់ បំណុល តុលាការសម្រេចបង្គាប់ឱ្យអ្នកប្តឹងទទួលខុសត្រូវចេញសំណងខូចខាត ដែលបង្កឡើងដោយបណ្តឹងសុំនេះ ។

មាត្រា ១៨._

១-សេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនត្រូវចុះផ្សាយ ជា សាធារណៈក្នុងសារព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃ និងត្រូវជូនដំណឹងទៅការិយាល័យចុះបញ្ជី និងការិយាល័យតម្កល់ព័ត៌មានដែលគ្រប់គ្រងសិទ្ធិប្រាតិភោគអោយជាប់បំផុតផង ដែរ ។

២-ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៧(ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការបើក សំណុំរឿងក្ស័យធន អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវធ្វើការជូនដំណឹងរួមទាំងការចុះ ផ្សាយ ក្នុងសារព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃ យ៉ាងហោចណាស់ពីរនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា ដោយប្រកាសពីព័ត៌មានដូចខាងក្រោមនេះ ÷

ក-បញ្ជាក់ថាសំណុំរឿងក្ស័យធនត្រូវបានបើកទល់នឹងកូនបំណុល

ខ-ថ្ងៃផុតកំណត់សម្រាប់ការដាក់ជូនភស្តុតាងនៃបណ្តឹងទាមទារ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងអាស័យដ្ឋានដែលត្រូវបញ្ជូនភស្តុតាងនៃបណ្តឹងទាមទារ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនេះទៅអោយ

គ-ប្រកាសពីពេលវេលា និងទីកន្លែងបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល។

៣-ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៧(ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីអភិបាល
បណ្តោះអាសន្ន បានទទួលសេចក្តីប្រកាសរបស់កូនបំណុលដែលបានធ្វើឡើងស្រប
តាមមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវជូនដំណឹងជាលាយ
លក្ខណ៍អក្សរដល់ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ ដែលបានរាយឈ្មោះក្នុងសេចក្តីប្រកាស
នោះ ដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី ២-ក ដល់ចំណុចទី ២-គ នៃ មាត្រានេះ ។

ជំពូកទី ៤

អានុភាពនៃការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន

ផ្នែក ទី ១

អានុភាពទូទៅ

មាត្រា ១៩. —

១-បន្ទាប់ពីតុលាការសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន និង
រហូតទាល់តែសំណុំរឿងក្ស័យធននេះត្រូវបានបញ្ចប់ តុលាការត្រូវព្យួរដំណើរការក្តី
ឬ នីតិវិធី ឬបណ្តឹងផ្សេងទៀតទោះក្នុងរូបភាពណាក៏ដោយ ដែលធ្វើឡើងដោយ
ម្ចាស់បំណុល ឬក្នុងនាមម្ចាស់បំណុល ទល់នឹងកូនបំណុល ឬ ទ្រព្យសកម្ម
របស់កូនបំណុល ។

២-ក្នុងករណីដែលយល់ឃើញថាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុលនៅ
មានផលប្រយោជន៍ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នអាចអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ
ឱ្យម្ចាស់បំណុលយកទ្រព្យដែលដាក់ធានាតាមហ៊ុំប៉ូតែកទៅកាន់កាប់ និងលក់
ទ្រព្យធានាដោយអនុវត្តតាមច្បាប់ជាធរមាន ឬ អនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់បំណុលនេះ
ប្រើប្រាស់ទ្រព្យធានាតាមមធ្យោបាយផ្សេង ដោយតម្រូវឱ្យម្ចាស់បំណុលទទួល
ការទូទាត់រំលោះបំណុលពីការប្រើប្រាស់នោះ ។

៣-ក្នុងករណីសំណុំរឿងក្ស័យធនត្រូវបានបើកទល់នឹងកូនបំណុល
ដែលជាក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិទូទៅ ការព្យួរពាក្យបណ្តឹងក្នុងចំណុចទី ១ នៃមាត្រា

នេះ ក៏ត្រូវអនុវត្តចំពោះរាល់បណ្តឹង ដំណើរការក្តី ឬ នីតិវិធីអនុវត្តលើបំណុល របស់កូនបំណុលព្រមទាំងទ្រព្យសម្បត្តិរៀងៗខ្លួនរបស់សហកម្មសិទ្ធិករ ។

ក្នុងករណីសំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹងកូនបំណុលដែលជាក្រុមហ៊ុន សហកម្មសិទ្ធិមានកម្រិត ការព្យួរពាក្យបណ្តឹងក្នុងចំណុចទី១នៃមាត្រានេះក៏ត្រូវ អនុវត្តចំពោះរាល់បណ្តឹង ដំណើរការក្តី ឬ នីតិវិធីអនុវត្តលើបំណុលរបស់កូន បំណុលព្រមទាំងទ្រព្យសម្បត្តិរៀងៗខ្លួនរបស់សហកម្មសិទ្ធិករទូទៅ ។

មានតែអភិបាលបណ្តោះអាសន្នទេ ដែលអាចទាមទារឱ្យសហកម្ម- សិទ្ធិករទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួនលើបំណុលនៃកូនបំណុល ក្នុងកំឡុងពេលដំណើរ ការសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

៤-ការព្យួរបណ្តឹងតាមចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះ មិនត្រូវអនុវត្តចំពោះ បណ្តឹងទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាលទាក់ទិននឹងប្រាក់បំណាច់ថ្លៃឈ្នួល និងថ្លៃ ចំណាយរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងបណ្តឹងទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាល ផ្សេងទៀត ដែលធ្វើឡើងដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នឡើយ ។

មាត្រា ២០.—

១-ការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ត្រូវកំណត់ពីទ្រព្យនៃកូនបំណុល ។

២-ទ្រព្យនៃកូនបំណុលត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំងរាល់ទ្រព្យសកម្ម សិទ្ធិ និង សិទ្ធិលើបំណុលគ្រប់ប្រភេទ ដែលកូនបំណុលមានផលប្រយោជន៍ពីកម្មសិទ្ធិ ឬ ផលប្រយោជន៍ផ្សេងទៀតដែលកូនបំណុលមានសិទ្ធិទទួលនៅកាលបរិច្ឆេទ បើក សំណុំរឿងក្ស័យធន ឬបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនោះ ។

៣-ក្នុងករណីដែលកូនបំណុល ជាបុគ្គល ទ្រព្យសម្បត្តិដូចខាង ក្រោមមិនត្រូវរាប់បញ្ចូលជាទ្រព្យនៃកូនបំណុលទេ ÷

ក-ទឹកនៃងដែលជាលំនៅដ្ឋានចម្បងរបស់កូនបំណុល ដែល មានតម្លៃមិនលើសពី ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល តាមតម្លៃទីផ្សារ

ខ-ទ្រព្យសកម្ម សិទ្ធិ ឬ សិទ្ធិលើបំណុលដែលក្រុមនីតិវិធី
រដ្ឋប្បវេណី លើកលែងមិនឱ្យអនុវត្តប្រឆាំងនឹងកូនបំណុល ។

មាត្រា ២១.—

ទ្រព្យនៃកូនបំណុលត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការចាត់ចែង និងសិទ្ធិអំណាច
របស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ។

មាត្រា ២២.—

កូនបំណុលត្រូវសហការជាមួយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នឱ្យអស់ពី
សមត្ថភាព និងត្រូវផ្តល់ជូនអភិបាលបណ្តោះអាសន្ននូវព័ត៌មានចាំបាច់ទាំងអស់
ដែលទាក់ទងនឹងអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២៣.—

១-ដើម្បីបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន និងកិច្ចការផ្សេងទៀត អភិបាល
បណ្តោះអាសន្នត្រូវមានសិទ្ធិអំណាចដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ក-ធ្វើជាតំណាងកូនបំណុល និងចាត់ចែងអាជីវកម្មរបស់កូន
បំណុលក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន

ខ-ទទួលសំណុំលិខិតរបស់កូនបំណុលតាមប្រែសណីយ៍ និង
តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិកដែលធ្វើជូនកូនបំណុល លើកលែងតែសំបុត្រ និងលិខិត
ទាក់ទងដែលមានលក្ខណៈឯកជនទាំងស្រុង

គ-អនុវត្តបន្តអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុលប៉ុន្តែចំពោះតែវិសាល
ភាព ដែលចាំបាច់ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងនៃសំណុំរឿងក្ស័យធន

ឃ-ទទួលទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុល រាប់បញ្ចូលទាំងបញ្ជី
គណនេយ្យ និងឯកសាររបស់កូនបំណុល

ង-ប្រមូល និងបញ្ជូលក្នុងទ្រព្យរបស់កូនបំណុលនូវទឹកប្រាក់ ដែលនៅជំពាក់ពីការលក់ភាគហ៊ុនរបស់កូនបំណុល ឬ ការផ្ទេរភាគទុនដែល សហកម្មសិទ្ធិករមិនទាន់បង់ជូនកូនបំណុល

ច-ប្រើប្រាស់ និងយកទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុលធ្វើ ពាណិជ្ជកម្ម រាប់បញ្ចូលទាំងការលក់ទ្រព្យសកម្ម ដែលគ្មានជាប់សិទ្ធិពីទ្រព្យធានា និងការបញ្ចាំ

ឆ-ទទួលបន្ទុកជាតំណាងកូនបំណុលដែលជាភាគីក្នុងការដោះ ស្រាយសំណុំរឿងក្នុងតុលាការ

ជ-រៀបចំបញ្ជីនៃការទាមទារបំណុល

ឈ-អនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់បំណុលលក់ទ្រព្យសកម្មដែលជាកម្មវត្ថុ នៃសិទ្ធិលើទ្រព្យធានារបស់ម្ចាស់បំណុលដោយអនុវត្តតាមច្បាប់ជាធរមាន ហើយ យកថ្លៃលក់ទ្រព្យសកម្មនោះមកទូទាត់បណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុល

ញ-រក្សាទុកដោយឡែកនូវទ្រព្យសកម្មដែលបង្កការស្មុគស្មាញ ដល់ទ្រព្យរបស់កូនបំណុល

ដ-ស្នើសុំឱ្យតុលាការពិនិត្យរាល់បញ្ហារបស់បុគ្គល ដែលទាក់ ទិននឹងអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល

ឋ-បញ្ចប់ លុបចោល ឬ ប្រកាសមោឃភាព នូវប្រតិបត្តិ ការអាជីវកម្ម កិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង ឬលិខិតផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ ដែលកូន បំណុលជាភាគី ដោយអនុលោមតាមច្បាប់នេះ ឬ ច្បាប់ផ្សេងទៀត

ឌ-កោះប្រជុំ និងរៀបចំកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ដូចមានចែង ក្នុងច្បាប់នេះ

ឍ-រៀបចំនិងលើកសំណើផែនការសំរបសំរួល បើមានការចាំ បាច់

ណ-ជួលភ្នាក់ងារ និងអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ ដើម្បីបំរើកិច្ចការជា ជំនួយការក្នុងការកិច្ចរបស់ខ្លួន

ត-ធ្វើគ្រប់សកម្មភាពផ្សេងទៀត ដែលចាំបាច់ក្នុងការបំពេញ ភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ដែលស្របតាមគោលបំណងនៃសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

២-រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ អាចចេញប្រកាសដើម្បីបំពេញបន្ថែមបទ បញ្ញត្តិស្តីពីសិទ្ធិអំណាចរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងចំណុចទី១នៃមាត្រានេះ។

មាត្រា ២៤. _

១-ចាប់ពីថ្ងៃដែលត្រូវបានតែងតាំងរហូតដល់ពេលបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់ បំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវ ÷

ក-បន្តអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល ប្រសិនបើអាជីវកម្មនេះអាច បន្តបាន ហើយនៅមានផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ច

ខ-សិក្សា និងវិភាគពីស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងសេដ្ឋកិច្ចរបស់ កូនបំណុល និងលទ្ធភាពនៃកាស្តារនីតិសម្បទាឡើងវិញរបស់កូនបំណុល និង រៀបចំរបាយការណ៍ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ នៃច្បាប់នេះ ។

២-ក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវប្រើ ប្រាស់ បទពិសោធន៍ ព័ត៌មាន និងការគ្រប់គ្រងរបស់កូនបំណុលតាមដែលអាច ធ្វើទៅបាន ។

មាត្រា ២៥. _

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់បំណុល តាមរយៈកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល មុននឹងធ្វើសកម្មភាពដូចខាងក្រោម ÷

- ក-លក់អចលនទ្រព្យរបស់កូនបំណុលតាមកិច្ចសន្យាឯកជន
- ខ-លក់ ឬ ផ្ទេរទ្រព្យសម្បត្តិណាមួយរបស់កូនបំណុលទៅឱ្យ បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធ ទោះជាតាមមធ្យោបាយណាក្តី
- គ-អនុវត្តប្រតិបត្តិការណាមួយដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ការ អនុម័ត ឬការអនុវត្តផែនការសំរេចសំរួល ។

២-រាល់ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តផ្ទុយពីចំណុចទី១ ក និង ខ នៃ មាត្រានេះ ត្រូវចាត់ទុកជាការរំលោភលើភារកិច្ចរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ហើយនាំឱ្យ អភិបាលបណ្តោះអាសន្ននេះមានការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួនចំពោះការ ខូចខាតដល់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល ឬដល់ភាគីណាមួយក្នុងរឿងក្តីនេះ ។

មាត្រា ២៦._

១-ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការបើក សំណុំរឿងក្ស័យធន អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវកំណត់តម្លៃលើទ្រព្យធានាដែល កាន់កាប់ដោយម្ចាស់បំណុល ដែលកូនបំណុលបានដាក់បញ្ជូនតាមគោលការណ៍ សុចរិត ។ ការវាយតម្លៃរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវចាត់ទុកជាការ កំណត់តម្លៃត្រឹមត្រូវលើផ្នែកដែលមានកិច្ចធានានៃសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់ បំណុល លើកលែងតែមានការតវ៉ាពីកូនបំណុល ឬម្ចាស់បំណុល ។

២-សិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលដែលលើសពីតម្លៃ ដែលបាន កំណត់ក្នុងចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះ ឬមិនទាន់ទូទាត់គ្រប់បន្ទាប់ពីការយកថ្លៃលក់ ទ្រព្យធានាមកសង ត្រូវមានសិទ្ធិទទួលការទូទាត់ពីសំណុំរឿងក្ស័យធនដូចគ្នានឹង សិទ្ធិលើបំណុលដែលគ្មានកិច្ចធានាដែរ។ បញ្ញត្តិនេះមិនអនុវត្តទេបើទ្រព្យធានាត្រូវ បានកូនបំណុលផ្តល់សំរាប់ធានាបំណុលរបស់បុគ្គលណាមួយដែលមិនមែនជាកូន បំណុល ។

៣-មុនពេលផុតរយៈពេល ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ ដែលបានកំណត់ តាមចំណុចទី១នៃមាត្រានេះ ការវាយតម្លៃមិនត្រូវអនុវត្តទេប្រសិនបើ៖

- ក-តុលាការ បានបង្គាប់ឱ្យ ចាប់ផ្តើមជំរះបញ្ជីលើអាជីវកម្ម របស់កូនបំណុល ឬ
- ខ-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នបានលក់ ឬ បានអនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់ បំណុលលក់ទ្រព្យសកម្មតាមច្បាប់ជាធរមានដែលបានដាក់ធានា ឬ អនុញ្ញាតឱ្យ

អនុវត្តសិទ្ធិលើទ្រព្យធានា និងយកថ្លៃលក់ទ្រព្យនោះមកទូទាត់សិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុល ។

មាត្រា ២៧.—

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវបង់ជូនម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិប្រតិភោគលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល នូវការប្រាក់ទាំងអស់ដែលកើតឡើងគិតតាមអត្រាការប្រាក់នៃកិច្ចសន្យាលើទ្រព្យធានា។ បើសិទ្ធិលើទ្រព្យធានាត្រូវបានផ្តល់ដើម្បីធានាបំណុលរបស់បុគ្គលណាមួយក្រៅពីកូនបំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវបង់តែការប្រាក់ដែលកើតពីការដាក់ទ្រព្យធានា ប្រសិនបើបុគ្គលនោះគ្មានលទ្ធភាពទូទាត់ប្រាក់ដែលជំពាក់ម្ចាស់បំណុល ។

២-ក្នុងករណីគ្មានអត្រាការប្រាក់កំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា អត្រាការប្រាក់ត្រូវគណនាតាមអត្រាការប្រាក់ទីផ្សារ ។

៣-អត្រាការប្រាក់តាមចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះដែលត្រូវបង់ប្រចាំខែត្រូវអនុវត្តតែនៅពេលផុតរយៈពេល ៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ ក្រោយពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ហើយបន្តបង់ក្នុងរយៈពេលដែលអភិបាលបណ្តោះអាសន្នមិនបានលក់ទ្រព្យនោះ ។ ប្រាក់បានពីការលក់ត្រូវបានយកមកទូទាត់សិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុល ។

មាត្រា ២៨.—

១-តុលាការអាចសម្រេចថាកូនបំណុលជារូបវន្តបុគ្គល និងគ្រួសាររបស់កូនបំណុល អាចទទួល ឬមិនអាចទទួលចំណែកពីការថែរក្សាទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។

២-មុនពេលមានសេចក្តីសម្រេចពីតុលាការតាមចំណុចទី ១ ខាងលើ

អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ដោយមានការយល់ព្រមពីគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុលអាច ដកថ្លៃថែរក្សាទ្រព្យកូនបំណុលទៅឱ្យកូនបំណុលដែលជាប្តីប្រពន្ធបុគ្គល និងទៅឱ្យ គ្រួសាររបស់កូនបំណុល តាមកម្រិតចាំបាច់សម្រាប់ទ្រទ្រង់ការរស់នៅ ។

មាត្រា ២៩. —

១-យ៉ាងយូរបំផុត ១៤(ដប់បួន)ថ្ងៃ ក្រោយពេលបើកសំណុំរឿង ក្ស័យធនកូនបំណុលត្រូវដាក់ជូនតុលាការ និងអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន នូវសេចក្តី ប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដែលចែងលំអិតអំពី ÷

ក-ទ្រព្យរបស់កូនបំណុល និង

ខ-ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់របស់កូនបំណុលដោយបញ្ជាក់ពី ឈ្មោះម្ចាស់បំណុល អាស័យដ្ឋាន និងសេចក្តីបញ្ជាក់សង្ខេបអំពីបំណុលដែល ជំពាក់ម្ចាស់បំណុលនីមួយៗ ។

២-កូនបំណុលត្រូវយល់ព្រមឱ្យមានការពិនិត្យលើទ្រព្យសម្បត្តិ និង កិច្ចការអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន នៅពេលដែលមានសំណើពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ តុលាការ ។

ផ្នែកទី ២

ការថែរក្សាការពារ និងការពង្រឹងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល

មាត្រា ៣០.—

១-នៅពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនបើកិច្ចសន្យារវាងកូនបំណុល និង ភាគីនៃកិច្ចសន្យាមិនទាន់បានអនុវត្តចប់សព្វគ្រប់ដោយកូនបំណុល ឬដោយភាគី នៃកិច្ចសន្យា អភិបាលបណ្តោះអាសន្នអាចសម្រេចឱ្យបន្តអនុវត្តកិច្ចសន្យាស្របតាម បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ។

២-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នដែលសម្រេចឱ្យបន្តអនុវត្តកិច្ចសន្យាត្រូវតែប្រកាសពីសេចក្តីសម្រេចនេះជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនភាគីនៃកិច្ចសន្យា ក្នុងរយៈពេល ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ គិតចាប់ពីពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។ ក្នុងករណីគ្មានសេចក្តីប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលចេញដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នទេ កិច្ចសន្យានឹងត្រូវចាត់ទុកថាបានបញ្ចប់ហើយភាគីនៃកិច្ចសន្យាអាចដាក់បណ្តឹងសុំទាមទារសំណងខូចខាតក្នុងឋានៈជាម្ចាស់បំណុលក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។ នៅពេលទទួលពាក្យសុំពន្យារពេលជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្នតុលាការអាចពន្យារពេលដែលក្នុងរយៈពេលនេះ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែប្រកាសសេចក្តីសម្រេចថាត្រូវបន្ត ឬមិនត្រូវបន្តកិច្ចសន្យា ។ រាល់ការពន្យារពេលបែបនេះ មិនត្រូវមានរយៈពេលលើសពី ១៤(ដប់បួន)ថ្ងៃឡើយ ។

៣-ភាគីនៃកិច្ចសន្យា ក៏អាចធ្វើសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនអភិបាលបណ្តោះអាសន្នគ្រប់ពេលវេលាបានដែរ ដោយសុំឱ្យអភិបាលបណ្តោះអាសន្នគោរពតាមកិច្ចសន្យានេះ ។ ក្នុងករណីគ្មានសេចក្តីប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលភាគីនៃកិច្ចសន្យាបានដាក់សំណើនោះ កិច្ចសន្យានឹងត្រូវចាត់ទុកថាបានបញ្ចប់ហើយភាគីនៃកិច្ចសន្យាអាចប្តឹងទាមទារសំណងខូចខាតក្នុងឋានៈ ជាម្ចាស់បំណុលក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។ នៅពេលទទួលពាក្យសុំពន្យារពេល ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន តុលាការអាចពន្យារពេលមួយដែល ក្នុងរយៈពេលនេះអភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែប្រកាសសេចក្តីសម្រេច ថាខ្លួនត្រូវគោរពតាម ឬមិនគោរពតាមកិច្ចសន្យា ។ រាល់ការពន្យារពេលបែបនេះមិនត្រូវមានរយៈពេលលើសពី ១៤(ដប់បួន) ថ្ងៃឡើយ ។

៤-ក្នុងករណីដែលកិច្ចសន្យាជាកិច្ចសន្យាទិញ-លក់មូលបត្រ សិទ្ធិ ឬទំនិញឯទៀតដែលមានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលគ្នានេះនៅក្នុងទីផ្សារ ឬទីផ្សារមូលបត្រ ជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខណ្ឌទូលំទូលាយដែលរួមបញ្ចូលនូវកិច្ចសន្យាជាច្រើន ការសម្រេចរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នថាត្រូវបន្តកិច្ចសន្យាត្រូវតែធ្វើឡើង សំរាប់ជាអត្ថប្រយោជន៍ដល់កិច្ចសន្យាទាំងអស់តាមកិច្ចព្រមព្រៀង

ក្របខណ្ឌរួម ។ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នមិនអាចសម្រេចបន្តអនុវត្តតែកិច្ចសន្យា មួយចំនួនដែលមានក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខណ្ឌនេះឡើយ ។

៥- ចំពោះការសម្រេចរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងការបន្តអនុវត្ត កិច្ចសន្យា ដែលតម្រូវឱ្យមានការបង់ប្រាក់ជាទៀងទាត់ចំពោះភាគីនៃកិច្ចសន្យា ការសម្រេចនេះមិនមានអានុភាពកំណត់ការបង់ប្រាក់ដែលមិនទាន់បានបង់មុនពេល បើកសំណុំរឿងក្ស័យធនឡើយ ។

៦- រាល់សិទ្ធិលើបំណុលដែលកើតចេញពីកិច្ចសន្យា ដែលអភិបាល បណ្តោះអាសន្នបានសម្រេចឱ្យបន្តអនុវត្ត ត្រូវចាត់ទុកជាបណ្តឹងទាមទារចំណាយ ខាងរដ្ឋបាលដែលធ្វើឡើងដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងដំណើរការសំណុំរឿង ក្ស័យធន ហើយត្រូវអនុលោមតាមលំដាប់អាទិភាពដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៣១._

១- សេវាប្រើប្រាស់ចាំបាច់មិនត្រូវបញ្ចប់ កែប្រែ ឬកាត់ផ្តាច់ ពី អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬកូនបំណុលដោយផ្អែកតែលើមូលហេតុនៃការបើក សំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹងកូនបំណុល ឬមូលហេតុដែលកូនបំណុលនៅជំពាក់ ថ្ងៃសេវាប្រើប្រាស់ចាំបាច់ដែលបានប្រើប្រាស់ មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន នេះឡើយ ។

២- ដោយគ្មានប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងការ សម្រេចបន្តអនុវត្តកិច្ចសន្យាដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះអ្នក ផ្តល់សេវាប្រើប្រាស់ចាំបាច់អាចបដិសេធនីការបន្តកិច្ចសន្យាក្នុងការផ្តល់សេវាជូន កូនបំណុល បើអភិបាលបណ្តោះអាសន្នមិនបានផ្តល់កិច្ចធានាបង់ប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ ក្នុងរយៈពេល ៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ក្នុង រូបភាពជាប្រាក់កក់ ឬប្រាក់ធានាសម្រាប់សេវាដែលត្រូវផ្តល់តាមការបន្តកិច្ចសន្យា បន្ទាប់ពីថ្ងៃបើកសំណុំ រឿងក្ស័យធន ។

មាត្រា ៣២._

តាមបណ្តឹងរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងក្រោយពេលស្តាប់សវនាការរបស់ភាគីម្ខាងទៀតតុលាការអាចសម្រេចចាត់ទុកជាមោឃនូវប្រតិបត្តិការមួយចំនួន ហើយអាចប្រកាសវិធានការសមស្របតាមមាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់នេះ ប្រតិបត្តិការជាក់លាក់ទាំងនោះមានដូចខាងក្រោម ÷

១-ប្រតិបត្តិការដែលធ្វើឡើងដោយកូនបំណុល ក្នុងគោលបំណងបន្តិម្ចាស់បំណុល ដោយលាក់បំបាំងទ្រព្យរបស់ខ្លួន មិនឱ្យម្ចាស់បំណុលរកឃើញ ។

២-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ៣(បី) ឆ្នាំ មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ដែលកូនបំណុលមិនបានទទួលតម្លៃតបស្នងអ្វីពីប្រតិបត្តិការនោះ លើកលែងតែប្រតិបត្តិការធម្មតាដែលជាប្រយោជន៍របស់សហព័ទ្ធរបស់កូនបំណុល ឬញាតិ ខ្សែផ្ទាល់របស់បច្ឆាញាតិ ឬបុព្វញាតិ ។

៣-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ១(មួយ)ឆ្នាំ មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ដែលកាតព្វកិច្ចរបស់កូនបំណុលមានតម្លៃច្រើនជាងតម្លៃកាតព្វកិច្ចភាគីម្ខាងទៀត ។

៤-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ១(មួយ)ឆ្នាំ មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ដែលកូនបំណុលបានទូទាត់បំណុលដែលមិនទាន់ដល់កាលកំណត់សង ឬផ្តល់វត្ថុធានាថ្មី ឬវត្ថុធានាបន្ថែមលើបំណុលហើយ ដែលភាគីម្ខាងទៀតនៃប្រតិបត្តិការជាបុគ្គលមានការពាក់ព័ន្ធ ។

៥-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែមុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ដែលកូនបំណុលបានទូទាត់បំណុលដែលមិនទាន់ដល់កាលកំណត់សង ឬផ្តល់វត្ថុធានាថ្មី ឬវត្ថុធានាបន្ថែមលើបំណុលហើយដែលភាគីម្ខាងទៀតមិនមែនជាបុគ្គលមានការពាក់ព័ន្ធ ។

៦-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ១(មួយ)ឆ្នាំ មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ដែលកូនបំណុលបានទូទាត់បំណុលដែលមិនទាន់ដល់

កាលកំណត់សងឬផ្តល់វត្ថុធានាថ្មី ឬផ្តល់សិទ្ធិលើទ្រព្យធានាសម្រាប់បំណុលដែល មានប្រភេទដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងមាត្រា ៣៦ ចំណុចទី ៥ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣៣.—

១-នៅពេលដែលប្រតិបត្តិការ ឬការផ្ទេរត្រូវបានប្រកាសមោឃភាព ក្នុងមាត្រា ៣២ នៃច្បាប់នេះ រាល់សាច់ប្រាក់ ទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានផ្ទេរ ឬថ្លៃ លក់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានផ្ទេរ នឹងត្រូវទាមទារយកវិញ និងត្រូវដាក់បញ្ចូលក្នុង ទ្រព្យកូនបំណុល ។

២-បុគ្គលដែលត្រូវគេប្តឹងទារប្រាក់ ឬទ្រព្យសម្បត្តិដោយសារមោឃ ភាពនៃប្រតិបត្តិការ មានសិទ្ធិទទួលបានតម្លៃតបស្នងចំពោះតម្លៃដែលខ្លួនបានផ្តល់សំរាប់ ប្រតិបត្តិការនោះ ។ ការសងមកវិញត្រូវដកចេញពីទ្រព្យកូនបំណុល ត្រឹមកម្រិត ដែលទ្រព្យប្រតិបត្តិការនៅមានក្នុងចំណោមទ្រព្យកូនបំណុល ។ បុគ្គលនេះក៏ត្រូវ មានសិទ្ធិប្តឹងទាមទារសំណងក្នុងឋានៈជាម្ចាស់បំណុលក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធនដែរ។

មាត្រា ៣៤.—

១-នៅថ្ងៃបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន តាមអានុភាពច្បាប់ ឬតាមអានុភាព នៃកិច្ចសន្យា ប្រសិនបើម្ចាស់បំណុលមានសិទ្ធិធ្វើការទូទាត់ជម្រះការទាមទារសំណង ជាមួយនឹងកាតព្វកិច្ចដែលខ្លួនជំពាក់កូនបំណុល ការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនមិន មានអានុភាពលើសិទ្ធិទូទាត់ជម្រះនេះទេ ។

២-ក្នុងករណីដែលមានបណ្តឹងតវ៉ាពីកូនបំណុល ការយកទ្រព្យកូន បំណុល មកទូទាត់ជម្រះដោយម្ចាស់បំណុល ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ប្រសិនបើ ÷

ក-ម្ចាស់បំណុលបានក្លាយទៅជាកូនបំណុលនៃទ្រព្យ បន្ទាប់ពី ការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន

ខ-ម្ចាស់បំណុលទទួលបានបណ្តឹងទាមទារពីម្ចាស់បំណុលម្នាក់ ផ្សេងទៀត បន្ទាប់ពីការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន

គ-ម្ចាស់បំណុលទទួលបានសិទ្ធិធ្វើការទូទាត់ជម្រះ តាមរយៈ
ប្រតិបត្តិការពាណិជ្ជកម្ម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការតវ៉ា ឬ មោឃភាពតាមច្បាប់នេះ
ឬច្បាប់ផ្សេងទៀត

ឃ-បណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុលស្ថិតនៅក្នុងប្រភេទដែល
មានចែងក្នុងមាត្រា ៣៦ នៃច្បាប់នេះ ។

ផ្នែកទី ៣
សិទ្ធិលើបំណុល

មាត្រា ៣៥.—

១-ទ្រព្យកូនបំណុលត្រូវបានយកមកទូទាត់សងការទាមទារបំណុល
សមស្របទល់នឹងកូនបំណុល និងការទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាល ។ បណ្តឹង
ទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាលត្រូវរួមបញ្ចូលនូវប្រាក់បំណាច់ថ្លៃសេវា និងការ
ចំណាយនានារបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងដំណើរការរឿងក្តី ។

២-សិទ្ធិលើបំណុលដែលមិនទាន់ដល់កាលកំណត់សងនាកាលបរិច្ឆេទ
ជំរះបញ្ជី ត្រូវចាត់ទុកថាដល់កាលកំណត់សង នៅកាលបរិច្ឆេទ ជម្រះបញ្ជី ។

៣-សិទ្ធិលើបំណុលដែលស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌដោះស្រាយ ត្រូវចាត់
ទុកថាជាសិទ្ធិលើបំណុលគ្មានលក្ខខណ្ឌ ដរាបណាលក្ខខណ្ឌនោះមិនទាន់ត្រូវបាន
បំពេញទេ ។

មាត្រា ៣៦.—

បណ្តឹងទាមទារបំណុលដូចខាងក្រោមនេះ មិនអាចទទួលយកបានទេក្នុង
សំណុំរឿងក្ស័យធន ÷

១-ការប្រាក់ដែលកើនលើសិទ្ធិលើបំណុល ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការ
បើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

២-ថ្លៃចំណាយរបស់ម្ចាស់បំណុលក្នុងការចូលរួម ក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យ

ធន ។

៣-ប្រាក់ពិន័យ និងផលវិបាកដែលកើតជាយថាហេតុពីបទល្មើស ព្រហ្មទណ្ឌ ប្រាក់ពិន័យរដ្ឋបាល និងផលវិបាកដែលកើតជាយថាហេតុពីបទល្មើស រដ្ឋបាល ដែលតម្រូវឱ្យកូនបំណុលបង់ប្រាក់ ។

៤-បណ្តឹងទាមទារឱ្យអនុវត្តកាតព្វកិច្ចដែលគ្មានតម្លៃតបស្នង ។

៥-បណ្តឹងទាមទារឱ្យសងប្រាក់ធ្វើឡើងដោយបុគ្គលណាមួយដែលកាន់ កាប់ផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលលើដើមទុនរបស់កូនបំណុលលើសពី ១០% (ដប់ភាគ រយ) ដែលបានអោយខ្ចី ឬបណ្តាលអោយមានបំណុលនោះដោយចៃដន្យ ឬបាន ធ្វើកិច្ចធានា ឬបានដាក់ទ្រព្យធានាអោយកូនបំណុល ។ ប្រសិនបើកូនបំណុល ជាក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ បណ្តឹងទាមទារក្នុងកថាខណ្ឌនេះ ត្រូវអនុវត្តតែក្នុង ករណីដែលសហកម្មសិទ្ធិករទូទៅរបស់កូនបំណុលជាក្រុមហ៊ុនមូលធន ។

៦-បណ្តឹងទាមទារដែលកូនបំណុលរួមគ្នា ឬអ្នកធានាអាចប្រឆាំងនឹង កូនបំណុល ប្រសិនបើកូនបំណុលរួមគ្នានេះ បានទូទាត់តាមការទាមទាររបស់ ម្ចាស់បំណុល ។

៧-សិទ្ធិលើបំណុលដែលភស្តុតាងនៃបណ្តឹងទាមទារ ត្រូវបានដាក់ជូន ក្រោយកាលកំណត់ឱ្យដាក់ជូនភស្តុតាងនោះ ។

៨-បណ្តឹងទាមទារបំណុលបន្ទាប់បន្សំដែលគ្មានអនុភាពក្នុងសំណុំរឿង ក្ស័យធនដែលបាន ព្រមព្រៀងរវាងម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុល ។

៩-ផលប្រយោជន៍នៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានប្រភេទដូចពោលខាង លើ ។

មាត្រា ៣៧.—

បំណុលដែលមិនមែនជាសាច់ប្រាក់ ត្រូវទូទាត់ជាតម្លៃប៉ាន់ស្មានជា ប្រាក់រៀល នៅកាលបរិច្ឆេទបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។ បណ្តឹងទាមទារបំណុល ដែលកំណត់ប្រាក់ជារូបិយប័ណ្ណបរទេស ឬ កំណត់ឯកត្តាប្តូរប្រាក់ផ្សេងទៀត នឹង

ត្រូវប្តូរទៅជាប្រាក់រៀលតាមអត្រាប្តូរប្រាក់ដែលកំណត់ដោយធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា នៅកាលបរិច្ឆេទបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

មាត្រា ៣៨._

១-ម្ចាស់បំណុលត្រូវដាក់រាល់ភស្តុតាងនៃសិទ្ធិលើបំណុលជូនអភិបាលបណ្តោះអាសន្នជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៅកាលបរិច្ឆេទដែលបានកំណត់។

២-ភស្តុតាងនៃសិទ្ធិលើបំណុលនីមួយៗ ត្រូវមានព័ត៌មានដូចខាង

ក្រោមនេះ ៖

ក-មូលដ្ឋានគតិយុត្ត និងមូលហេតុនៃបណ្តឹងទាមទារ

ខ-ពេលវេលាដែលបណ្តឹងទាមទារកើតឡើង

គ-ទឹកប្រាក់នៃបណ្តឹងទាមទារ

ឃ-រាល់សិទ្ធិអាទិភាពដែលអាចមានភ្ជាប់ជាមួយបណ្តឹងទាមទារតាមមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ

ង-លក្ខណៈ និងលិដាប់ថ្នាក់នៃទ្រព្យធានាដែលបញ្ជាក់ក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិនៃកូនបំណុល និងសេចក្តីបញ្ជាក់លម្អិតអំពីទ្រព្យដែលដាក់ធានា

ច-ឯកសារទាំងឡាយ និងភស្តុតាងដទៃទៀតប្រសិនបើមាន ។

៣-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែជួយម្ចាស់បំណុលក្នុងការបំពេញទម្រង់បែបបទច្បាប់ ។

មាត្រា ៣៩._

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវរៀបចំបញ្ជីនៃបណ្តឹងទាមទារ ដោយបញ្ជាក់លម្អិតពីបណ្តឹងទាមទារទាំងអស់ ដែលម្ចាស់បំណុលបានដាក់ជូនដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៣៨ នៃច្បាប់នេះ ។ បញ្ជីនៃបណ្តឹងទាមទារ ត្រូវដាក់ជូនតុលាការមិនឱ្យលើសពី ៥(ប្រាំ) ថ្ងៃ មុនកាលបរិច្ឆេទបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល

ឡើយ ។ បញ្ជីនៃបណ្តឹងទាមទារ ត្រូវផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យបុគ្គលគ្រប់រូបអាចពិនិត្យមើលបានដោយឥតគិតថ្លៃ ។

២-បញ្ជីនៃបណ្តឹងទាមទារ ត្រូវមានព័ត៌មានសង្ខេបតាមបែបបទងាយយល់ ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៣៨ ចំណុចទី ២ ក ដល់ចំណុចទី ២ ង។ លើសពីនេះទៀតក្នុងករណីដែលទ្រព្យធានា ស្ថិតក្នុងបណ្តឹងទាមទារ ការវាយតម្លៃលើផ្នែកដែលមានកិច្ចធានានៃបណ្តឹងទាមទារត្រូវកំណត់តាមមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ។

៣-បញ្ជីនៃបណ្តឹងទាមទារ នឹងត្រូវបានពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់នៅពេលបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកទី ៦ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៥

ផែនការសំរបំរួល

ផ្នែកទី ១

បញ្ជូនទូទៅ

មាត្រា ៤០._

រាល់សំណើផែនការសម្របសម្រួល ត្រូវដាក់ជូនតុលាការមិនឱ្យលើសពី៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃមុនកាលបរិច្ឆេទបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។ សំណើផែនការសំរបំរួលដែលបានដាក់ជូនតុលាការ ត្រូវផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យសាធារណជនអាចពិនិត្យមើលបានដោយឥតគិតថ្លៃ ។

មាត្រា ៤១._

១-ផែនការសំរបំរួល ត្រូវចែងពីរយៈពេលសម្រាប់អនុវត្ត និងអាចចែងពីវិធីដោះស្រាយអសាធារណៈរបស់កូនបំណុលដោយរាប់បញ្ចូលទាំង ÷

ក-ការលុបចោល ឬការកាត់បន្ថយទឹកប្រាក់ក្នុងសិទ្ធិលើ
បំណុលណាមួយដូចជា ការប្តូរយកជាភាគហ៊ុន ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងអាជីវកម្ម
របស់កូនបំណុល

ខ-ការកំណត់កាលវិភាគសំរាប់ទូទាត់ប្រាក់ក្នុងបណ្តឹងទាមទារ

គ-ការបន្តអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល ឬផ្នែកណាមួយនៃ
អាជីវកម្មនេះ ដោយកូនបំណុល ឬបុគ្គលផ្សេងទៀត

ឃ-ការលក់ ការជម្រះនូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល ទោះ
ស្ថិតក្នុងការដាក់ធានា ឬមិនស្ថិតក្នុងការដាក់ធានា ឬសិទ្ធិឃាត់ទុករបស់តតិយជន
ក៏ដោយ ឬការបែងចែកទ្រព្យកូនបំណុលមួយផ្នែក ឬទាំងអស់ឱ្យទៅបុគ្គលដែល
មានសិទ្ធិលើទ្រព្យទាំងនោះក៏ដោយ ។

២- ផែនការសម្របសម្រួល ត្រូវតែចែងពីការទូទាត់គ្រប់ចំនួននូវថ្លៃ
ចំណាយក្នុងសំណុំរឿង និងបណ្តឹងទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាលផ្សេងទៀត និង
បណ្តឹងទាមទារដែលបានធ្វើឡើងដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ក្នុងរយៈពេល
ដំណើរការសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

មាត្រា ៤២._

សិទ្ធិលើបំណុលដែលគ្មានការទទួលស្គាល់ មិនត្រូវបានដាក់ចូលក្នុង
ផែនការសំរបសំរួលទេ លើកលែងតែសិទ្ធិលើបំណុលដែលធ្វើឡើងតាមមាត្រា៣៩
ចំណុច ទី ៣ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៣._

ថ្លៃចំណាយដែលកើតឡើងពីការរៀបចំសំណើផែនការសំរបសំរួល
របស់កូនបំណុល ឬអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវចាត់ទុកជាបន្ទុកចំណាយខាង
រដ្ឋបាល ដែលត្រូវទូទាត់ដោយទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។ ឯថ្លៃចំណាយដែលកើត

ចេញពីសំណើផែនការផ្សេងៗទៀត ត្រូវចាត់ទុកជាបន្ទុកចំណាយរបស់ភាគី ដែលលើកសំណើនោះ ។

ផ្នែកទី ២

ការឯកភាពលើផែនការសម្របសម្រួល

មាត្រា ៤៤._

ផែនការសម្របសម្រួលត្រូវដាក់សុំការពិនិត្យ និងឯកភាពពីម្ចាស់បំណុល ក្នុងពេលលើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ឬកិច្ចប្រជុំផ្សេងទៀតដែលកោះប្រជុំសម្រាប់គោលបំណងនេះ ។

មាត្រា ៤៥._

១-ក្នុងការអនុម័តផែនការសម្របសម្រួល ម្ចាស់បំណុលនឹងត្រូវបានបញ្ជូលជាក្រុមតាមប្រភេទ និងត្រូវបោះឆ្នោតស្របតាមចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួនតាមប្រភេទនីមួយៗដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ក-ម្ចាស់បំណុលដែលមានបណ្តឹងទាមទារដែលមានកិច្ចធានា

ខ-ម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិលើបំណុលដែលស្ថិតនៅក្រោម

មាត្រា ៥៧ ចំណុចទី ១-គ នៃច្បាប់នេះ

គ-ម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិលើបំណុលដែលស្ថិតនៅក្រោម

មាត្រា ៥៧ ចំណុចទី ១-ឃ នៃច្បាប់នេះ ។

២-ផែនការសម្របសម្រួល ត្រូវតែមានការឯកភាពពី ៖

ក-ម្ចាស់បំណុលគ្រប់ប្រភេទ តាមរយៈការបោះឆ្នោតគាំទ្ររបស់ម្ចាស់បំណុលនៅតាមប្រភេទនីមួយៗ ដែលមានសិទ្ធិលើបំណុលមិនតិចជាង ៣/៤ (បីភាគបួន) នៃសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុល ដែលមានវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំបោះឆ្នោត ឬ

ខ-យ៉ាងហោចណាស់ពីម្ចាស់បំណុលមួយប្រភេទ តាមរយៈការ
បោះឆ្នោតគាំទ្ររបស់ម្ចាស់បំណុលនៅក្នុងប្រភេទនោះដែលមានសិទ្ធិលើបំណុល
មិនតិចជាង ៣/៤ (បីភាគបួន) នៃសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុល ដែល
មានវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំបោះឆ្នោត ។

មាត្រា ៤៦-

មាត្រា ៧៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះសិទ្ធិបោះឆ្នោតរបស់ម្ចាស់
បំណុលក្នុងការបោះឆ្នោតលើផែនការសម្របសម្រួល ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌ
ដូចខាងក្រោមនេះ ៖

១-ម្ចាស់បំណុលដែលសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួនមិនខូចខាត ឬរងផល
ប៉ះពាល់ពីផែនការសម្របសម្រួល មិនត្រូវមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតទេ និង

២-ម្ចាស់បំណុលដែលមានកិច្ចធានាមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតចំពោះតែ ៖

ក-ក្នុងករណីដែលទឹកប្រាក់សរុបក្នុងសិទ្ធិលើបំណុលលើសពី៖

-តម្លៃទ្រព្យដែលមានកិច្ចធានាតាមការកំណត់របស់

មាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ឬ

-លើសពីតម្លៃនៃប្រាក់ថ្លៃលក់ទ្រព្យធានា ឬ

ខ-ក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុលលះបង់សិទ្ធិលើទ្រព្យដែលបាន
ដាក់ធានា ។

មាត្រា ៤៧-

១-ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីម្ចាស់បំណុល
ទាំងអស់បានឯកភាពលើផែនការសម្របសម្រួលតាមលក្ខខណ្ឌនៃមាត្រា ៤៥ នៃ
ច្បាប់នេះ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវដាក់ពាក្យសុំឱ្យតុលាការទទួលស្គាល់ផែន
ការសម្របសម្រួល ។

២-តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចទទួលស្គាល់ផែនការសម្របសម្រួល

បើលក្ខខណ្ឌខាងក្រោមនេះត្រូវបានបំពេញ ៖

ក-ការបោះឆ្នោតត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមលក្ខខណ្ឌនៃច្បាប់

នេះ

ខ-តាមផែនការសម្របសម្រួលម្ចាស់បំណុលគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់
នឹងត្រូវចាត់ទុកថា មានសិទ្ធិស្មើគ្នាក្នុងប្រភេទដូចគ្នា លើកលែងតែម្ចាស់បំណុល
បានយល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរថាស្ថិតក្នុងលំដាប់អាទិភាពទាបជាងម្ចាស់
បំណុលផ្សេងទៀត

គ-តាមផែនការសម្របសម្រួលរាល់ម្ចាស់បំណុលដែលទាមទារ
នឹងទទួលបានការទូទាត់ចំពោះការទាមទារតាមកំរិតដែលមានតិចជាងកំរិតដែល
ម្ចាស់ បំណុលនេះអាចនឹងទទួលបានពីការបែងចែកក្នុងពេលជំរះបញ្ជី ដោយ
អនុលោម តាមមាត្រា ៥៧ នៃ ច្បាប់នេះ

ឃ-តាមផែនការសម្របសម្រួលនេះ គ្មានម្ចាស់បំណុលណាម្នាក់
អាចទទួលបានទឹកប្រាក់ច្រើនជាងទឹកប្រាក់សរុបក្នុងបណ្តឹងទាមទាររបស់ខ្លួនឡើយ

ង-តាមផែនការសម្របសម្រួលនេះ គ្មានការទូទាត់ដែលទាក់ទិន
នឹងប្រាក់ចំណូលភាគលាភ ឬ ភាគទុនទៅឱ្យម្ចាស់ភាគហ៊ុន ឬ សហកម្មសិទ្ធិករ
នៃកូនបំណុលឡើយ រហូតទាល់តែបានបែងចែកប្រាក់ជូនអ្នកមានសិទ្ធិតាមប្រភេទ
នៃម្ចាស់បំណុល ដែលមានការទាមទារក្នុងផែនការសំរេចសំរួលរួចរាល់សិន

ច-តាមផែនការសម្របសម្រួលនេះ មិនត្រូវធ្វើការទូទាត់ថ្លៃថែ
ទំណាដែលច្រើនជាងប្រាក់ថ្លៃថែទំណាដែល តុលាការបានកំណត់ចំពោះកូនបំណុល
ដែលជារូបវន្តបុគ្គល ឬសហកម្មសិទ្ធិករទូទៅរបស់កូនបំណុល ដែលជាក្រុមហ៊ុន
សហកម្មសិទ្ធិឡើយ រហូតទាល់តែបានបែងចែកប្រាក់ជូនអ្នកមានសិទ្ធិតាមថ្នាក់
នៃម្ចាស់បំណុល ដែលមានការទាមទារក្នុងផែនការសំរេចសំរួលរួចហើយ ។

៣-បើផែនការសម្របសម្រួល មិន បានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌដែលចែង ក្នុងចំណុចទី ២ នៃមាត្រានេះទេ តុលាការត្រូវសម្រេចដើម្បីចាប់ផ្តើមការ ជម្រះបញ្ជីលើទ្រព្យកូនចំណុល ។

៤-ការសម្រេចរបស់តុលាការតាមមាត្រានេះ ត្រូវធ្វើឡើងមិនឱ្យ លើសពី ៧(ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន បានដាក់ពាក្យសុំឱ្យ តុលាការទទួលស្គាល់លើផែនការសំរបសំរួល ។

មាត្រា ៤៨._

១-ការទទួលស្គាល់របស់តុលាការលើផែនការសម្របសម្រួលត្រូវមាន អានុភាពបញ្ចប់សំណុំរឿងកុំរយធន ហើយត្រូវចាប់ផ្តើមរយៈពេលនៃការអនុវត្តន៍ ផែនការសម្របសម្រួលដែលបានកំណត់ ប៉ុន្តែការអនុវត្តផែនការនេះមិនត្រូវលើស ពីរយៈពេលអតិបរមា ២(ពីរ) ឆ្នាំឡើយ បន្ទាប់ពីតុលាការបានទទួលស្គាល់លើ ផែនការសម្របសម្រួល ។

២-ផែនការសម្របសម្រួលដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយតុលាការ ត្រូវ ភ្ជាប់កាតព្វកិច្ចលើម្ចាស់ចំណុលទាំងអស់ ហើយរំលត់រាល់សិទ្ធិលើចំណុល ដែលមិនអាចទទួលស្គាល់ក្រៅពីសិទ្ធិលើចំណុលក្នុងមាត្រា ៣៦ ចំណុចទី ៣ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៩._

១-ក្នុងរយៈពេលអនុវត្តផែនការសម្របសម្រួលរាល់ឯកសារអាជីវកម្ម ដែលចេញដោយកូនចំណុល ឬ ក្នុងនាមកូនចំណុល ដែលមានសរសេរឈ្មោះ កូនចំណុលត្រូវមានសេចក្តីបញ្ជាក់ពិស្តារ ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យផែនការសំរបសំរួល អាចអនុវត្តចំពោះកូនចំណុលបាន ។

២-នៅពេលអនុម័តផែនការសម្របសម្រួល ឬនៅកាលបរិច្ឆេទក្រោយ ពីនេះ ក្នុងគោលបំណងធានាការអនុវត្តផែនការសំរបសំរួល តុលាការអាចបង្គាប់

ឱ្យអភិបាលបណ្តោះអាសន្នបន្តការគ្រប់គ្រងតាមលក្ខខណ្ឌដែលតុលាការ យល់ថា សមស្របនូវសកម្មភាពរបស់កូនបំណុល ឬសកម្មភាពអ្នកចាត់ចែងការងាររបស់ កូនបំណុល ។ ក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចតាមចំណុចនេះតុលាការក៏ត្រូវកំណត់ ចំនួនប្រាក់ចំណាយនានាសម្រាប់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នដែលត្រូវទូទាត់ ដោយ កូនបំណុលដែរ ។

មាត្រា ៥០._

១-ក្នុងករណីដែលផែនការសម្របសម្រួល មិនត្រូវបានអនុវត្តតាម រយៈពេលដែលបានកំណត់ តុលាការត្រូវសម្រេចបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹង កូនបំណុល ។

២-ការដាក់ពាក្យសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនតាមចំណុចទី ១ ខាងលើ អាចធ្វើឡើងដោយកូនបំណុល ម្ចាស់បំណុល ឬ តំណាងអយ្យការ ឬ អភិបាល បណ្តោះអាសន្នដូចចែងក្នុងមាត្រា ៤៩ ចំណុច ទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

៣-សំណុំរឿងក្ស័យធនដែលបើកឡើងតាមចំណុចទី ១ ខាងលើត្រូវ ចាប់ផ្តើមភ្លាមៗជាមួយ និងការជម្រះបញ្ជីកូនបំណុល ។ ក្នុងការជម្រះបញ្ជីនេះ អានុភាពនៃផែនការសម្របសម្រួលដែលទាក់ទិននឹងសិទ្ធិលើបំណុល សិទ្ធិលើទ្រព្យ ធានា និងសិទ្ធិផ្សេងៗទៀត របស់ម្ចាស់បំណុលត្រូវរក្សាទុកដដែល ។

ជំពូកទី ៦

ការបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល

មាត្រា ៥១._

ដោយមានជំនួយពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ចៅក្រម ត្រូវកោះប្រជុំ និងធ្វើជាអធិបតីក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលលើកដំបូង ។

មាត្រា ៥២._

នៅពេលបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវរាយការណ៍ពីស្ថានភាពអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល និងមូលហេតុដែលនាំឱ្យមានស្ថានភាពអាជីវកម្មបែបនេះ ។ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែបង្ហាញថាមានឬគ្មានលទ្ធភាពក្នុងការបន្តអាជីវកម្មទាំងមូល ឬមួយផ្នែករបស់កូនបំណុល មានឬគ្មានលទ្ធភាពដែលត្រូវស្នើសុំការឯកភាពលើផែនការសម្របសម្រួល និងការអនុវត្តផែនការសម្របសម្រួល ព្រមទាំងបញ្ជាក់ពីផលវិបាកដែលនឹងកើតឡើងចំពោះការទូទាត់អោយម្ចាស់បំណុល ។

មាត្រា ៥៣._

នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលត្រូវសំរេចលើបញ្ហាសំខាន់ៗមួយចំនួនដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- ១-សម្រេចលើផែនការបន្តសំណុំរឿងក្ស័យធន ដោយផ្អែកតាមរបាយការណ៍របស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ដែលរៀបចំសម្រាប់កិច្ចប្រជុំនេះ ។
- ២-សម្រេចលើផែនការសម្របសម្រួល ដែលត្រូវបានស្នើឡើងដោយកូនបំណុល ។
- ៣-ពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់សិទ្ធិលើបំណុល ។ និង
- ៤-សម្រេចលើបញ្ហាផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្ស័យធន។

មាត្រា ៥៤._

១-បន្ទាប់ពីបានពិចារណាលើរបាយការណ៍របស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នបើផែនការសំរេចសំរួលត្រូវបានឯកភាពដោយម្ចាស់បំណុល ម្ចាស់បំណុលត្រូវបោះឆ្នោតសម្រេចលើផែនការសំរេចសំរួលនេះ ។

២-ក្នុងករណីដែលគ្មានសំណើផែនការសម្របសម្រួលរបស់កូនបំណុល ឬសំណើផែនការសម្របសម្រួលមិនត្រូវបានឯកភាពដោយម្ចាស់បំណុល ម្ចាស់បំណុលត្រូវសម្រេចដើម្បី ÷

ក-ផ្អាកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ប៉ុន្តែមិនត្រូវផ្អាកលើសពី៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃទេ ដើម្បីឱ្យកូនបំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬម្ចាស់បំណុលម្នាក់ ឬច្រើននាក់ដែលកាន់កាប់ទឹកប្រាក់សរុបមិនតិចជាង ១/៥ (មួយភាគប្រាំ) នៃបណ្តឹងទាមទារទាំងអស់ លើកសំណើផែនការសំរេចសំរួល ឬ

ខ-ចាប់ផ្តើមការជំរះបញ្ជីទ្រព្យកូនបំណុល ។

៣-បើកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលត្រូវបានផ្អាកដោយអនុលោមតាមចំណុចទី ២ ក ខាងលើ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំដែលកោះហៅសារជាថ្មី ម្ចាស់បំណុលត្រូវពិចារណា និងបោះឆ្នោតតែលើផែនការសំរេចសំរួលណាដែលបានស្នើឡើងប៉ុណ្ណោះ ។ ក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុលមិនឯកភាពលើផែនការសំរេចសំរួលក្នុងកិច្ចប្រជុំដែលកោះហៅសារជាថ្មីនេះ ការជំរះបញ្ជីទ្រព្យកូនបំណុលនឹងត្រូវចាប់ផ្តើម ។

មាត្រា ៥៥._

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន កូនបំណុល ឬម្ចាស់បំណុលអាចតវ៉ាពីសុពលភាព ចំនួនទឹកប្រាក់ ការកំណត់សិទ្ធិលើទ្រព្យធានា ឬអាទិភាពផ្សេងទៀតនៃសិទ្ធិលើបំណុលក្នុងបញ្ជីនៃសិទ្ធិលើបំណុល ។ សិទ្ធិលើបំណុលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដើម្បីទូទាត់ក្នុងសំណុំរឿងក្រុមយុត្តិធម៌ ប្រសិនបើក្នុងករណីដែលសិទ្ធិលើ

បំណុលនោះគ្មានការតវ៉ាពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ ពីម្ចាស់បំណុលណាម្នាក់ ក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។

២-ក្នុងករណីដែលអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ ម្ចាស់បំណុលតវ៉ា ទៅនឹងសុពលភាព ចំនួនទឹកប្រាក់ ការកំណត់សិទ្ធិលើទ្រព្យធានា ឬអាទិភាពឯទៀត នៃសិទ្ធិលើបំណុលនេះ ម្ចាស់បំណុលត្រូវស្វែងរកសាលក្រមសម្រេចលើសិទ្ធិលើ បំណុលនេះតាមផ្លូវតុលាការ ។ តុលាការត្រូវបើកសវនាការលើករណីនេះឱ្យបាន ឆាប់បំផុត ។

៣-បញ្ជីនៃសិទ្ធិលើបំណុល ត្រូវរៀបចំដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងត្រូវតម្កល់នៅតុលាការ បន្ទាប់ពីមានការកែប្រែដែលចាំបាច់ តាមអានុភាព នៃសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយដែលចែងក្នុងចំណុចទី ២ ខាងលើនេះ ។

ជំពូកទី ៧

ការជំរះបញ្ជី និងការទូទាត់សិទ្ធិលើបំណុល

មាត្រា ៥៦._

១-នៅពេលចាប់ផ្តើមការជំរះបញ្ជី អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវប្តូរ ទ្រព្យសកម្មដែលមិនមែនជាសាច់ប្រាក់របស់កូនបំណុលឱ្យទៅជាសាច់ប្រាក់ឱ្យឆាប់ បំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីឆ្លើយតបតម្រូវការនៃការទូទាត់បណ្តឹងទាមទារ របស់ម្ចាស់បំណុលក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

២-ក្នុងការចាត់ចែងទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុល អភិបាលបណ្តោះ អាសន្នត្រូវប្រើរាល់មធ្យោបាយពាណិជ្ជកម្មសមស្របដែលនាំឱ្យទទួលបានទិន្នផល ជាសាច់ប្រាក់ខ្ពស់បំផុតសម្រាប់កូនបំណុល ។

៣-ទ្រព្យសកម្មទាំងអស់របស់កូនបំណុលដែលមិនមែនជាសាច់ប្រាក់ ដែលអភិបាលបណ្តោះអាសន្នលក់ជម្រះត្រូវតែគ្មានជាប់បន្ទុក ឬសិទ្ធិរបស់តតិយជន ណាមួយឡើយ ។

មាត្រា ៥៧._

១-ប្រាក់ដែលទទួលបានពីការជម្រះបញ្ជីទ្រព្យសម្បត្តិកូនបំណុល ត្រូវប្រើប្រាស់សំរាប់ទូទាត់បណ្តឹងទាមទារតាមលំដាប់ដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ក-ប្រាក់បៀវត្សបុគ្គលិក និងនិយោជិត ប្រាក់បំណាច់របស់ អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន សេវារដ្ឋបាល និងប្រាក់ចំណាយប្រដាប់ក្តី

ខ-បណ្តឹងទាមទារដែលមានកិច្ចធានា រហូតដល់ត្រឹមកម្រិតខ្ពស់ នៃតម្លៃនៃផ្នែកដែលមានកិច្ចធានាក្នុងបណ្តឹងទាមទារដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ឬ ថ្លៃលក់សុទ្ធដែលបានមកពីការលក់ទ្រព្យធានានេះ

គ-ពន្ធដាររបស់រដ្ឋ ដែលមិនបានតម្កល់លិខិតជូនដំណឹង

ឃ-បណ្តឹងទាមទារគ្មានកិច្ចធានាទាំងអស់ដែលបាន

ទទួលស្គាល់ ។

២-ចំពោះបណ្តឹងទាមទារដែលកំណត់នៅក្នុងចំណុចទី១-ខ ទឹកប្រាក់ នៃបណ្តឹងទាមទារទាំងនេះ ដែលលើសពីកំរិតដែលចែងក្នុងចំណុចទាំងនេះ នឹង មានសិទ្ធិទទួលការទូទាត់ ដូចគ្នានឹងបណ្តឹងទាមទារទូទៅ ដែលគ្មានកិច្ចធានាតាម ចំណុចទី ១-ឃ ។

៣-ប្រាក់ថ្លៃលក់ដែលនៅសល់ពីការបែងចែក បន្ទាប់ពីការទូទាត់ បណ្តឹងទាមទារទាំងអស់ ដែលមានចែងក្នុងចំណុចទី ១ ត្រូវប្រគល់ទៅឱ្យ កូនបំណុល ។

មាត្រា ៥៨._

១-លើកលែងតែទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុលដែលមិនអាចលក់បាន អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវអនុវត្ត ការជម្រះបញ្ជីចំពោះទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ហើយបែងចែកប្រាក់បានមកពីការលក់មិនឱ្យលើសពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ បន្ទាប់ ពីការចាប់ផ្តើមការជម្រះបញ្ជី ។ តាមពាក្យសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់

អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន តុលាការអាចពន្យារពេល ៦(ប្រាំមួយ)ខែ បន្ថែមសំរាប់ ការជម្រះបញ្ជីទ្រព្យកូនបំណុល និងការបែងចែកប្រាក់ដែលបានពីការលក់ ។

២-មូលនិធិអាចត្រូវបានបែងចែកឱ្យទៅម្ចាស់បំណុលក្នុងសំណុំរឿង កុំរ៉យធនភ្លាមៗ នៅពេលមានប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ក្នុងទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។

ជំពូកទី ៨

ការបញ្ចប់សំណុំរឿងក្រុមធន បន្ទាប់ពីការដោះស្រាយ

មាត្រា ៥៩. –

អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវដាក់ជូនតុលាការនូវរបាយការណ៍ជា លាយលក្ខណ៍អក្សរស្តីពីសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ។ របាយការណ៍នេះត្រូវចែងពី គណនីចុងក្រោយនៃការបែងចែក និងបណ្តឹងទាមទារដែលមិនទាន់បានទូទាត់ ។ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវដាក់ជូននូវរបាយការណ៍នេះ មិនឱ្យលើសពី ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃបន្ទាប់ពីការជម្រះឱ្យអស់នូវផ្នែកដែលអាចលក់បានទាំងអស់ក្នុង ទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។

មាត្រា ៦០.–

តុលាការត្រូវកោះអញ្ជើញកិច្ចប្រជុំចុងក្រោយម្ចាស់បំណុល ក្នុងរយៈពេល ១៤ (ដប់បួន)ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីខ្លួនបានទទួលរបាយការណ៍ពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន អនុលោមតាមមាត្រា ៥៩ នៃច្បាប់នេះ។ កិច្ចប្រជុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនេះ ត្រូវអនុម័ត គណនីចុងក្រោយនៃការបែងចែក និងបណ្តឹងទាមទារដែលមិនទាន់ បានទូទាត់ និងត្រូវសម្រេចលើការប្រើប្រាស់ផ្នែកនៃទ្រព្យរបស់កូនបំណុលដែល មិនអាចលក់បាន។

មាត្រា ៦១._

១-តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធនភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំចុងក្រោយរបស់ម្ចាស់បំណុល ។

២-សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធនរបស់តុលាការត្រូវ ផ្សព្វផ្សាយក្នុងរាជកិច្ច និងសារព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៦២._

នៅពេលបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធនបន្ទាប់ពីការជំរះបញ្ជីការិយាល័យ របស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងការិយាល័យរបស់គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ត្រូវបិទលែងមានតទៅទៀត ។ កូនបំណុលមានសិទ្ធិក្នុងការលក់ជំរះនូវទ្រព្យ សម្បត្តិដែលនៅសល់ ។

មាត្រា ៦៣._

ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលជាក្រុមហ៊ុនមូលធន ត្រូវចាត់ទុកថាក្រុម ហ៊ុននេះបានរំលាយនៅពេលតុលាការចេញសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យ ធននៅពេលជំរះបញ្ជី លើកលែងតែការបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធននេះកើតឡើង ពីការទូទាត់បណ្តឹងទាមទារទាំងអស់ស្របតាមមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៤._

១-ក្នុងករណីដែលសំណុំរឿងក្ស័យធនបានបើកទល់នឹងកូនបំណុល ដែលជារូបវន្តបុគ្គល ឬក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិដែលនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយមានការបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធននៅពេលជម្រះបញ្ជី កូនបំណុលអាចដាក់ បណ្តឹងសុំទៅតុលាការដើម្បីសុំឱ្យរួចខ្លួនពីបណ្តឹងទាមទារទាំងអស់ដែលមានការ ទទួលស្គាល់ ហើយមិនទាន់បានទូទាត់ក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន លើកលែងតែកូន បំណុលបានទទួលទ្រព្យសកម្ម ឬ ប្រាក់ដែលបែងចែកមិនអស់ តាមមាត្រា ៥៧

ចំណុចទី ៣ នៃច្បាប់នេះ។ ទោះបីមានសេចក្តីសម្រេចដូចចំណុចទី ១ ក៏ដោយ ក៏បណ្តឹងទាមទារដែលគ្មានការទទួលស្គាល់ត្រូវបានចាត់ទុកជាមោឃៈ នៅពេល បញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធន លើកលែងតែបណ្តឹងទាមទារដែលមានចែងតាមមាត្រា ៣៦ ចំណុចទី ៣ នៃច្បាប់នេះ ។

២-ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ និងតំណាងអយ្យការមានសិទ្ធិចូលរួមក្នុង កិច្ចសវនាការរបស់តុលាការលើបណ្តឹងសុំតាមចំណុចទី ១ ។

៣-តុលាការត្រូវបដិសេធការរំដោះកូនបំណុលឱ្យរួចផុតពីបណ្តឹង ទាមទារដែលមិនទាន់ទូទាត់ប្រសិនបើ ÷

ក-កូនបំណុលមានពិរុទ្ធភាពពីបទព្រហ្មទណ្ឌដែលពាក់ព័ន្ធនឹង បទល្មើសធនបោក ឬ បទល្មើសរំលោភលើសេចក្តីទុកចិត្តទាក់ទិននឹងភាពក្ស័យ ធននៃអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល

ខ-ក្នុងរយៈពេល៣(បី)ឆ្នាំ ចុងក្រោយមុនពេលបើកសំណុំរឿង ក្ស័យធន កូនបំណុលបានធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមិនត្រឹមត្រូវ ឬ មិនគ្រប់គ្រាន់អំពីស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួនដោយចេតនា ឬដោយធ្វេសប្រហែស ដើម្បីទទួលបានឥណទាន ឬទទួលបានការទូទាត់ពីមូលនិធិសាធារណៈ ឬដើម្បី ជៀសវាងការទូទាត់ប្រាក់ឱ្យស្ថាប័នសាធារណៈ

គ-ក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ចុងក្រោយមុនពេលបើក សំណុំរឿងក្ស័យធន កូនបំណុលត្រូវបានផ្តល់ការរំដោះឱ្យរួចពីបណ្តឹងទាមទារដែល មិនទាន់ទូទាត់ក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធនមួយរួចហើយ

ឃ-ក្នុងរយៈពេល ១២ (ដប់ពីរ) ខែចុងក្រោយមុនពេលបើក សំណុំរឿងក្ស័យធន កូនបំណុលមិនបានទូទាត់គ្រប់ចំនួនទៅឱ្យម្ចាស់បំណុល ដោយសារការបង្កើតបំណុលមិនសមស្រប ធ្វើឱ្យខ្លះខ្លាយទ្រព្យសកម្ម ឬការពន្យា ពេលក្នុងការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ឬម្ចាស់បំណុលគ្មានបំណងកែលំអលក្ខខណ្ឌ សេដ្ឋកិច្ច របស់កូនបំណុល ជាដោយចេតនា ឬអចេតនាក៏ដោយ

ង-កូនបំណុលមិនបានរំលត់កាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនតាមមាត្រា ៩ នៃច្បាប់នេះ ទោះបីជាដោយចេតនា ឬអចេតនាក្តី

ច-ក្នុងកំឡុងពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន កូនបំណុលបាន
បំពានកាតព្វកិច្ចក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មាន និងកាតព្វកិច្ចក្នុងការសហការនៅក្នុងសំណុំ
រឿងក្ស័យធន ទោះបីជាដោយចេតនា ឬអចេតនាក្តី

ឆ-កូនបំណុលបានផ្តល់ព័ត៌មានមិនពិត ឬព័ត៌មានមិនគ្រប់
គ្រាន់ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ ទោះបីជាដោយចេតនា ឬ
អចេតនាក្តី ។

៤-សេចក្តីសម្រេចធ្វើឡើងតាមមាត្រានេះ មិនត្រូវមានអនុភាពលើ
លទ្ធភាពរបស់ម្ចាស់បំណុល ក្នុងការដាក់ពាក្យសុំបន្តសំណុំរឿងក្ស័យធនប្រឆាំង
នឹងកូនបំណុលតាមជំពូកទី ៩ ឡើយ ។

ជំពូកទី ៩
ការបន្តសំណុំរឿងក្ស័យធន
ដែលត្រូវបានបញ្ចប់ បន្ទាប់ពីការដោះស្រាយ

មាត្រា ៦៥._

រាល់ម្ចាស់បំណុលដែលមានបណ្តឹងទាមទារក្នុងបញ្ជីបណ្តឹងទាមទារ
ហើយមិនទាន់បានទូទាត់គ្រប់ចំនួនអាចដាក់បណ្តឹងសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅ
តុលាការ ដើម្បីសុំបន្តសំណុំរឿងក្ស័យធនក្នុងរយៈពេល ១(មួយ) ឆ្នាំ គិតចាប់
ពីការបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធន ។

មាត្រា ៦៦._

១-សំណុំរឿងក្ស័យធនត្រូវចាប់ផ្តើមបន្តជាថ្មីតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់
តុលាការកាលណា ÷

ក-ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលកំណត់សម្រាប់បណ្តឹងទាមទារសំណង
នេះត្រូវបានលុបចោលអោយរួចផុតពីបណ្តឹងទាមទារនៅក្នុងពេលបិទសំណុំរឿង
ក្ស័យធន ។ និង

ខ-មានទ្រព្យសកម្មដែលអាចយកមកទូទាត់បណ្តឹងទាមទារ
របស់ម្ចាស់បំណុលបាន ហើយតុលាការរកឃើញថាអត្ថិភាពនៃទ្រព្យសកម្មនេះមិន
ត្រូវបានលើកមកពិចារណាក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

២-សំណុំរឿងក្ស័យធនមិនត្រូវបន្តទេ កាលណាទឹកប្រាក់ ឬតម្លៃនៃ
ទ្រព្យសកម្មដែលចែងក្នុងចំណុចទី ១ មិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ទូទាត់ថ្លៃចំណាយ
សម្រាប់បន្តសំណុំរឿងនេះ ។

មាត្រា ៦៧._

- ១-សេចក្តីសម្រេចបន្តសំណុំរឿងក្ស័យធន បង្កើតសិទ្ធិរបស់អភិបាល
បណ្តោះអាសន្ន និងសិទ្ធិរបស់គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុលឡើងវិញ ។
- ២-សំណុំរឿងក្ស័យធនដែលបន្ត ត្រូវអនុវត្តតាមរបៀបដូចគ្នានឹងការ
ជំរះបញ្ជី និងបទប្បញ្ញត្តិដែលទាក់ទិននឹងច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្តដូចគ្នានឹងសំណុំរឿង
ក្ស័យធនធម្មតាដែរ ។

ជំពូកទី ១០

អតិថិភាពបណ្តោះអាសន្ន និងម្ចាស់បំណុល

ផ្នែកទី ១

អតិថិភាពបណ្តោះអាសន្ន

មាត្រា ៦៨._

១-មានតែរូបវន្តបុគ្គលទេ ដែលអាចត្រូវបានតែងតាំងជាអភិបាល
បណ្តោះអាសន្នបានដោយតុលាការ ។

២-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នមិនត្រូវ ÷

ក-ជាបុគ្គលដែលតុលាការបានផ្តន្ទាទោសពីបទល្មើស ដែលទាក់ទិននឹងអំពើឆបោក ឬរំលោភលើសេចក្តីទុកចិត្ត

ខ-ជាកូនបំណុល ម្ចាស់បំណុល ឬបុគ្គលដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ឬ

គ-ជាសហព័ទ្ធរបស់ម្ចាស់បំណុល ឬកូនបំណុល ឬជាសាច់ញាតិរបស់កូនបំណុល ឬម្ចាស់បំណុលណាម្នាក់។

៣-តាមរយៈប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌អាចតម្រូវឱ្យ ÷

ក-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នមានលក្ខណៈសម្បត្តិបន្ថែមដែលមានចែងក្នុងចំណុចទី ២

ខ-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នទាំងអស់ត្រូវទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណពីក្រសួងយុត្តិធម៌ ដោយអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលកំណត់ក្នុងប្រកាសរបស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ៦៩. -

១-តុលាការត្រូវប្រកាសដកអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ចេញពីសំណុំរឿងក្រុមធនក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោម ÷

ក-តាមសំណើលាលែងជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន

ខ-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន បាត់បង់លក្ខណៈសម្បត្តិដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៦៨ នៃច្បាប់នេះ

គ-មានសំណើពីម្ចាស់បំណុលដែលមានបណ្តឹងទាមទារមានតម្លៃទឹកប្រាក់យ៉ាងតិច ៥១% (ហាសិបមួយភាគរយ) នៃបណ្តឹងទាមទារសរុប

ឃ-មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា អភិបាលបណ្តោះអាសន្នមិនបាន
បំពេញភារកិច្ច ឬបានបំពេញភារកិច្ចតាមវិធីដែលនាំឱ្យខូចផលប្រយោជន៍របស់
ម្ចាស់បំណុលជាទូទៅ ។

២-តុលាការអាចប្រកាសដកអភិបាលបណ្តោះអាសន្នចេញនៅពេល
ណាក៏បាន តាមសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនដោយអនុលោមតាមចំនុច១ខាងលើ ។

៣-តុលាការត្រូវតែងតាំងអភិបាលបណ្តោះអាសន្នថ្មី ដើម្បីជំនួស
អភិបាលបណ្តោះអាសន្នដែលត្រូវបានដកចេញ ។

មាត្រា ៧០._

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានចាត់ទុកថាជាមន្ត្រីរបស់តុលាការ
ហើយត្រូវមានកាតព្វកិច្ចស្មោះត្រង់ចំពោះតុលាការតែប៉ុណ្ណោះ ។

២-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែផ្តល់ព័ត៌មានដែលទាក់ទិននឹងការ
ចាត់ចែងទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ឬស្ថានភាពនៃសំណុំរឿងក្ស័យធនឱ្យបានជាប់
រហ័សតាមសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ម្ចាស់បំណុលម្នាក់ ឬច្រើននាក់។

មាត្រា ៧១._

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវតែបំពេញមុខងារដោយប្រុងប្រយ័ត្ន
និងយកចិត្តទុកដាក់ ប្រកបដោយវិចារណញ្ញាណតាមកាលៈទេសៈដូចគ្នានឹងអាជីវ
ករដែរ ។

២-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះរាល់ភាគីនៃ
សំណុំរឿងក្ស័យធនលើការខូចខាត ដែលបណ្តាលមកពីការមិនបានអនុវត្តមុខងារ
ដោយប្រុងប្រយ័ត្ន និងខ្វះការយកចិត្តទុកដាក់ ។

មាត្រា ៧២._

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវទទួលបានប្រាក់បំណាច់ និង សំណងរាល់ថ្ងៃចំណាយសមស្របដែលបានធ្វើឡើងក្នុងពេលបំពេញភារកិច្ច ។ ការគណនាអត្រាប្រាក់បំណាច់នេះ ត្រូវពិចារណាលើកត្តាមួយចំនួនដូចជា ពេលវេលាដែលអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន បានចំណាយក្នុងពេលបំពេញការងារ តម្លៃសរុបនៃទ្រព្យរបស់កូនបំណុល និងវិសាលភាព និងភាពស្មុគស្មាញនៃសំណុំរឿង ក្ស័យធន ។

២-រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ អាចចេញប្រកាសសម្រាប់គ្រប់គ្រងអត្រាប្រាក់បំណាច់សម្រាប់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន បានតាមសំណើរបស់ម្ចាស់បំណុល។

**ផ្នែកទី ២
ម្ចាស់បំណុល**

មាត្រា ៧៣._

១-កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលអាចត្រូវបានកោះអញ្ជើញដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ននៅពេលណាក៏បាន បើអភិបាលបណ្តោះអាសន្នយល់ថាកិច្ចប្រជុំនេះមានប្រយោជន៍ដល់ការចាត់ចែងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

២-រាល់ម្ចាស់បំណុល អាចធ្វើសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអភិបាលបណ្តោះអាសន្នដើម្បីកោះប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។ សំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរត្រូវបញ្ជាក់ពីបញ្ហាដែលស្នើសម្រាប់កិច្ចប្រជុំ ។

៣-កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ត្រូវកោះអញ្ជើញដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេល ១៤ (ដប់បួន) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីម្ចាស់បំណុល ដែលស្នើសុំកិច្ចប្រជុំនេះ ។

៤-រាល់កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ត្រូវដឹកនាំដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬចៅក្រម ។

៥-មាត្រានេះមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះកិច្ចប្រជុំដំបូងរបស់ម្ចាស់បំណុល
ឡើយ ។

មាត្រា ៧៤._

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវជូនដំណឹងដល់ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់
អំពីការកោះប្រជុំម្ចាស់បំណុល ដោយធ្វើលិខិតជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ
ជូនម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ និងចុះផ្សាយក្នុងសារព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃសំខាន់ៗ យ៉ាង
ហោចណាស់ចំនួន ២(ពីរ) នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយប្រកាស
អំពីព័ត៌មានដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- ក-ពេលវេលានៃកិច្ចប្រជុំ
- ខ-ទីកន្លែងដែលត្រូវរៀបចំកិច្ចប្រជុំ
- គ-បញ្ហាផ្សេងៗដែលស្នើសុំរាប់ការពិភាក្សាក្នុងកិច្ចប្រជុំ ។

២-ត្រូវជូនដំណឹងដល់ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់អំពីការកោះប្រជុំម្ចាស់
បំណុលយ៉ាងហោចណាស់ ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ មុនបើកកិច្ចប្រជុំ ។

៣-ការមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃមាត្រានេះ នឹងបណ្តាលឱ្យ
សេចក្តីសម្រេចដែលធ្វើឡើងក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនោះក្លាយជាមោឃៈ ។

៤-មាត្រានេះមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះកិច្ចប្រជុំដំបូងរបស់ម្ចាស់បំណុល
ឡើយ ។

មាត្រា ៧៥._

១-សេចក្តីសម្រេចទាំងអស់ក្នុងគ្រប់កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ត្រូវធ្វើឡើង
ដោយសម្លេងឆ្នោតគាំទ្ររបស់ម្ចាស់បំណុល ដែលកាន់កាប់ភាគច្រើននៃតម្លៃសរុប
ក្នុងបណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុលដែលមានវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំ ហើយដែល
មានសិទ្ធិបោះឆ្នោតក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះ ។

២- មានតែម្ចាស់បំណុលដែលបណ្តឹងទាមទារមិនត្រូវបានជំទាស់ដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬដោយម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀតទើបមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។ ម្ចាស់បំណុលដែលបណ្តឹងទាមទារ ត្រូវបានជំទាស់អាចបោះឆ្នោតបានតែក្នុងករណីមានការអនុញ្ញាតពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬពីម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀតដែលមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតក្នុងកិច្ចប្រជុំ ។ ក្នុងករណីដែលភាគីទាំងនោះ មិនអាចមានកិច្ចព្រមព្រៀងលើសិទ្ធិបោះឆ្នោតរបស់ម្ចាស់បំណុលនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវធ្វើបណ្តឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅតុលាការ ដើម្បីសុំសេចក្តីសម្រេចលើបញ្ហានេះ ហើយកិច្ចប្រជុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនឹងត្រូវផ្អាកត្រឹមកាលបរិច្ឆេទមួយដែលមានរយៈពេល៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃតុលាការចេញសេចក្តីសម្រេចលើបញ្ហានេះ ។

៣- ទោះបីមានចែងក្នុងចំណុចទី ២ ខាងលើនេះក៏ដោយ ក៏ម្ចាស់បំណុលដែលមានបណ្តឹងទាមទារដែលគ្មានការទទួលស្គាល់ គ្មានសិទ្ធិបោះឆ្នោតដែរ ។

៤- ម្ចាស់បំណុលអាចចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំទាំងអស់ ហើយអាចបោះឆ្នោតជាបុគ្គល ឬតាមរយៈអាណត្តិគាហក ។

មាត្រា ៧៦._

កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អាចពិចារណា និងសម្រេចលើបញ្ហាដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្ស័យធន មានជាអាទិ៍ ÷

- ១- ការទទួល និងពិចារណាលើរបាយការណ៍ស្តីពីស្ថានភាពនៃសំណុំរឿងក្ស័យធន ពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ។
- ២- ការរៀបចំផែនការសម្របសម្រួល រាប់បញ្ចូលទាំងផែនការដែលធ្វើឡើងដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នផង ។
- ៣- ការអនុម័តលើផែនការសម្របសម្រួល។
- ៤- ធ្វើការសម្រេចក្តីទៅតុលាការ ដើម្បីបញ្ឈប់ប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល និងចាប់ផ្តើមការជំរះបញ្ជីលើទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។

៥-ការបញ្ឈប់ និងការផ្លាស់ប្តូរអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ។

៦-ការធ្វើសំណើទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ទាក់ទិននឹងប្រាក់បំណាច់របស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ។

៧-ការតែងតាំងគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ។

៨-ទទួលរាល់អនុសាសន៍ពីគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ។

មាត្រា ៧៧._

រាល់សេចក្តីសម្រេចដែលបានធ្វើឡើងក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ត្រូវភ្ជាប់កាតព្វកិច្ចរបស់ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ រាប់បញ្ចូលទាំងម្ចាស់បំណុលដែលអវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំផងដែរ ។

មាត្រា ៧៨._

១-ក្នុងគ្រប់កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ម្ចាស់បំណុលអាចជ្រើសតាំងគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុលដែលមានសមាជិកយ៉ាងហោចណាស់ ៣(បី) រូប ហើយមិនលើសពី ៩ (ប្រាំបួន) រូប ដែលជ្រើសរើសក្នុងចំណោមតំណាងម្ចាស់បំណុលមានកិច្ចធានា និងម្ចាស់បំណុលគ្មានកិច្ចធានា ។

២-ថ្ងៃចំណាយទាំងអស់ដែលម្ចាស់បំណុលបានចំណាយក្នុងការបង្កើតនិងដំណើរការនៃគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ត្រូវបានចាត់ទុកជាបណ្តឹងទាមទារដែលធ្វើឡើងដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ក្នុងដំណើរការសំណុំរឿងក្ស័យធន ហើយត្រូវទូទាត់ករណីនេះ ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧៩._

១-គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ត្រូវធ្វើការងារតំណាងឱ្យផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុលទាំងមូល ។

២-គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុលត្រូវតែបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន តាមសេចក្តីសម្រេចរបស់ម្ចាស់បំណុល ដែលមានទឹកប្រាក់ភាគច្រើនក្នុងបណ្តឹងទាមទារសរុបទល់នឹងកូនបំណុល ។ បើមានការស្នើសុំពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្នគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុលអាចជួយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ក្នុងការចាត់ចែងទ្រព្យរបស់កូនបំណុលបាន ។

៣-តាមការស្នើសុំពីគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុលពិនិត្យបញ្ជីគណនេយ្យ និងគណនីទាំងឡាយរបស់កូនបំណុល ។

ជំពូកទី ១១
បទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗ

មាត្រា ៨០.-

១-ការបញ្ជូនឯកសារដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្ស័យធនទៅឱ្យក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬនីតិបុគ្គល ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈការប្រគល់ឯកសារនៅទីស្នាក់ការអាជីវកម្ម របស់ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬនីតិបុគ្គលដែលបានចុះបញ្ជី។

២-ការបញ្ជូនឯកសារដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្ស័យធនទៅឱ្យបរិស្ថានបុគ្គលដែលរស់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈការប្រគល់ឯកសារនៅលំនៅដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍របស់បុគ្គលនោះនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

៣-ការបញ្ជូនឯកសារដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្ស័យធនទៅឱ្យនីតិបុគ្គលដែលបង្កើតឡើងតាមច្បាប់បរទេស ឬបរិស្ថានបុគ្គលដែលរស់នៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈការចុះផ្សាយជូនដំណឹងយ៉ាងហោចណាស់ក្នុងសារព័ត៌មានធំមួយនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងក្នុងសារព័ត៌មានធំមួយទៀត នៅក្នុងប្រទេសដែលជាកន្លែងបង្កើតនីតិបុគ្គល ឬជាកន្លែងបរិស្ថានបុគ្គលនោះរស់នៅ ។

៤-តាមបណ្តឹងសុំរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ តុលាការអាចបញ្ជាឱ្យបញ្ជូន
ឯកសារដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្រុមធន តាមវិធីផ្សេងពីវិធីដែលបានចែងក្នុង
ចំណុចទី ១ រហូតដល់ ចំណុចទី ៣ នៃមាត្រានេះ ប្រសិនបើតុលាការយល់
ថាវិធីផ្សេងនោះមានភាពសមស្របនិងជាក់លាក់ជាង ។

ជំពូកទី ១២

ទោសបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៨១._

រាល់អំពើល្មើសក្នុងសំណុំរឿងក្រុមធនត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិច្បាប់
ព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

ជំពូកទី ១៣

អន្តរបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៨២._

១-ក្នុងរយៈពេលដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅមិនទាន់មានតុលា-
ការពាណិជ្ជកម្ម តុលាការសាមញ្ញមានសមត្ថកិច្ច លើរឿងក្តីក្រុមធនទាំងអស់
ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

២-នៅពេលដែលតុលាការពាណិជ្ជកម្មត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តុលាការសាមញ្ញត្រូវផ្ទេរសមត្ថកិច្ច លើរឿងក្តីក្រុមធន
ទាំងអស់ជូនទៅតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ។

ជំពូកទី ១៤
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៨៣._

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
អនុម័តនៅថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ២០០.....

នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី.....នីតិកាលទី ៣ ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ២០០...។

ប្រធានរដ្ឋសភា